

प्रवेश सं० १८२२२

विषयः पुराणैतिहासम्

क्रम सं० -----

ग्रन्थकार -----

नाम भागवतम् (सुखादशस्कन्धः)

पत्र सं० १-५६

श्लोक सं० -----

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३३

पंक्ति सं० (पृष्ठे) १४

आधारः

S " ५.७ "

लिपिः दे. ना.

आधारः का.

14511

सं. १८०६

वि० विवरणम् पू०

नं. ३२३७

पी० एस० यू० पी०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--५०.०००

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

महिनर मंगले - ३४५

ORIGINAL MSS POOR

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

रा.भा.

१

उन्मः श्रीपमहंसास्त्रादितचराकमनचिन्मकरंराधम-ऊननमानसनिवासापश्रीरा
 पाय विजयंतेपरानंदनेमपादरजभनजः पाधतामृद्वितापुंतेमहेदादिमहस्य
 ज १ उक्तैकविंशताभनयेमुक्तिरेकादशततः जायंतेयोगेन्द्रासाधैः समासया
 मस्यतः २ नारादोवसुदेवायसमासेनत्यवमापत भावानु श्रीगनेशायनमः॥
 श्रीपमपेमाद्ववापायविसुरेताययत्रिभिः ३ तत्रनुप्रथमो ध्येयपदुवंशस्यसे
 त्तयः उपनि प्राविबागायमोशालव्यपदेशत ४ प्रवृत्तितः पगनंदकंसकीपउ
 वेस्मितातत्रिवृत्त्यायमं दपरादोहंनुवर्त्यते ५ एवतावतदशमसूधेभूभा
 गवत्तराताप विजुविभूतिविभूषितयदुवंशस्यपदुवंशावतारितसकलस्यराश
 स्यप्रगातजनसकलदुहितशामनैकहंतोर्भगवतः श्रीकृष्णस्यतदुचितप्रसूत्रि
 विटं जनेनतद्वृत्त्याः समरादिपरातापोषामानंदकारणाकाशानिभूषिता
 अथैरानीउपमितयोगमायाचमयस्यभक्तानामात्मतद्योपदेशपूर्वकजीडा
 चमूतजिभ्रवनादितानावाविकारिणोसुराशानांमोशजायदेशेनतत्रदधिकाराम
 रिपदप्रायस्पर्वक श्रीवादापतिरु हतादैत्यवधंकुसः सरामोपदुमि १

हंतः मुनीन्बतारयतभारंजविषंजन यनकलिं १ श्रीवादापतिरु हतादैत्यवधे
 कुसः येः कोपिताः सचटुपांडुसुताः सपत्नैर्दंड्यतहेननककुप्रहणादिभिस्तान्
 कृत्वा निमित्तामितोतेततः समेतान्कृत्यान्पात्रिरुहितिभरमाश २ भूभाराजप
 तनाप्रदुर्भिरस्यगुप्तैः स्रवाहुभिरवितेपदप्रमेयः प्रत्येवनेनैजुगतैनेत्यात्यतः परी
 भवोस्यभवेत्तथैविभसंश्रयस्यविभवेत्तदनस्यनिसोः अतः कलिपदुनुस्यविभय
 वेताः कृत्यस्यवद्विप्रवशातिमुपैमिभय ४ एवंन्यवमितोराजन्सरोसकथ्यदैश्राः
 शायव्याजेनविप्राणांसेजदस्वनुलेविभ ५ खमृत्तीजोकाबसनिमुक्त्यालोच
 नंनरातागोभिस्ताः स्मरतांवित्रपदंभानाहतातोक्षिपद आछिपकीराजोब्र
 ह्मराणानोवदस्यानांनिरंरुह्येयसेविनाविप्रशायः कथमभदस्मीनोकस्यचेत
 मो ८ यत्रिमित्रः सवशायोषादशोद्विजसजम कथसेकात्मनाभेदएतयेववदस
 मे ९ अकड-विभ्रदुयः सकलेसदस्यनिवेशंक्रमीवसुविस्मयालमासका
 मः आस्थास्थापकमममाराडारकात्रिः सहडैमेछेजकुलेस्थितकृत्यश
 धः १० कर्मातिपुष्टेनिवहानिस्मंगलानिगायज्जाकृत्तिमलयदपिान्द्वी
 कासात्यना निवसतायदुदेशोहंपिंजरकैः समगमन्मुनयानिस्वः ११ विश्वा

नः स्मारितो भगवान् धृष्टकेतुः रायणो मम १३ अत्राव्युदासी ममिति हासं पुरातनं आ
 र्थिभारं भक्तस्तुतः स्मृत १५ तमाह वीर्यदेवो शोभो रूध्रमिव चरुपा अततीर्ष्य सु
 तशतेन स्यात्सा दुःखपाप १६ तेषां नुभरत्तो ज्योत्स्ना रायणो यथा यथा विख्याते धर्म
 मेतद्यत्रास्मात्प्राप्तमुदत्तं १७ समुक्ततो गायत्रे मंत्रो निर्गतस्तपसा हरिः १८ पासीनस्तप
 दवोत्ते मे वै न भूमिस्त्रिभिः १९ तेषां वनवद्वापपतयो स्य समंततः कर्मते अत्रोता
 एकाशानि हि ज्ञातय १९ न वभ्वन्महाभागा मुनयो सद्यो सिनः अमराका वि
 हिरिंते रिक्तः प्रबुद्धः विष्णुतापनः श्रुतवित्तांशुश्रुतमिषमसः कर्माजन २१ तए
 त्ति भगवदुपविष्टो सदसदात्मकः आत्मनो व्यतिरेकशपणं तोयचरन्महो २२ अथो
 हतेषां तपः सूर्यविद्धसाधनं धैर्यं यत्नः किं नानागतो काना मुक्ताश्च निरुद्धि
 योराभाभूतनाथविद्याधरादि जगत्वे २३ वनानि कामं २३ तए कदापि मे सत्रमुप
 नम्युर्देहया वितापमानं मविभिरजनाभे महोत्तमः २४ तात्तु सूर्यसकाशा
 न्महाभागा वता त्रपापज्मानो ययो विप्रा सर्व एवोपतस्थिरे २५ विदेहस्तानभिप्र
 सन्नो यथापपापगानां प्रीतः संपन्नो चने आसनस्थान्मथाहंत २६ तात्रोव
 मानां नृकृत्वा बुद्धपुत्रो पमात्रवापपप्रप्रातः प्रश्नप्राप्तं नतो नप २७ विदेहः

मन्ये भगवतः साक्षात्पराचोप्रबुद्धिः विष्णुर्मतामिलो कानां पावनानि चरंति हि २८
 डलं भो मातुषो देहो देहिनां स्यामगुरुः तश विदुर्लभं मये वै कुशप्रियदर्शनं २९ अत आ
 र्थितिकं हे मेघछा मोभवतो नद्याः संसारो विरुगाहो पिसंसाः सेवधिनेतो ३० धर्मो
 जागवतानुक्तपदिनः श्रुतश्च मेघैः प्रसन्नः प्रपन्नो पदास्यत्तात्मानमथ ज ३१ नारद उ
 एवं ते निमिनायथा वसुदेव महत्तमाः प्रतिपूज्या च वश्रीत्ताससदस्य चित्तं नेये ३२
 कविः मये कुतश्चिद्वयममुते स्यादो बुजो पासनमन्निरीधं हि प्रबुद्धे सदसदात्मा
 पादिश्चात्मना पत्रनिवर्तते ३३ ये वै भगवता प्रोक्ता उपायघातात्मकवयोः अजः पुंसा
 मखेदलो विदिभागवता जितान ३४ पा नास्ययनोराजत्रप्रमाद्येत कर्हि चित्ता क
 वज्रिमायवानेन स्रवते त्रपतेदिह ३५ कामेन वा वामनं से हि यो वी बुध्यात्मना वा
 नुसंखभावातः करोति यद्यस कलेषां मना रायणावेति समर्थो ज्ञात ३६ मयं हि
 तीव्रमिति वेगतः स्वादीनादपेतस्य विषयोः स्मृतिः तस्माद्य पातो बुध्याभते नृभक्तौ
 कवे शंभु अविद्यमानो ज्ञेयवाना निदिद्वयी ध्यानुधिपास्मिन्मनो ज्ञेय पातकर्मसक
 ध्यविकल्पकं मनो बुध्मे निरं ध्यमदभपंततः स्यात ३७ अत्राव्युदासी रायणापा
 तोर्जन्मानिकमो गिवापानिलो के गाता निनामानितदृष्टे कानि ग्रापन्विलो ज्ञेय

भा. ए.
४

रसंग ३४ एवं चतः स्वप्रिपनाम की स्यात्ताता नुरागो द्रुतचित्तः ३३ सत्ययो ते दि
तिरिति गायत्युन्मादव च तनितौ कतास ४० खेवापुमप्रिसखिलम होव ज्योतो वि
सत्ता निदिशो दुमादीन। सरिसमुद्रो हरोः शसिं यत्किंच भूतं प्रणामे देनय ४१ भ
क्तिः परेशानुभवो विप्रितिरयत्र वैषत्रिके एककालः प्रययमानस्य पथा श्रुतः सु
स्मिः पुष्टिः लुदयापो मुधासं ४२ इत्यच्युतो प्रिभजतो नुदस्या भक्तिर्विप्रिभ
गवस्य बोधः भवेति वै भागवतस्य राजे स्तुतः परे सा तिसपेति सा रत ४३ राजे
वाच अथ भागवतं नुतपदुमीपादशो नराणां यथानुरति यदुते पितृते भर्तृवत्त्वे
य ४४ हरि उवाच सर्वभूतेभ्यः पश्येदुगवदुवनात्मनः भूता निभगवत्यात्
येषां भागवतोत्तम ४५ इत्येव तदधीनेषु वा विप्रो भुवि सस्य च प्रेममेतन्नपीये जा
यः करोति समधम ४६ अर्वापा मेव हरये पूजोपः श्रद्धये हतौ नतदुक्तेषु चान्येभ्य
स भक्तः प्राच्यतः स्मृत ४७ गृहीत्वा यो द्विपैरर्थान् नो न द्वे सिन हयति विस्मयी
पामिदं देहं द्विपगारा ममोषिणो यो न न्याय पश्यतु परं वरुहः स सारधर्म र वि
मुद्रा मानः सत्प्रादरं भणवत प्रधन ४८ न काम कर्म वी जानं पश्येत् स सिंभव
वा स देवैक नितयः सर्वे भागवतोत्तम ५० नपस्य जनकर्मणा न न सती श्रमजा

गमो
४

तिमिः सज्जते सिन्नहं भागे देहैव सह्यः प्रिपः ५१ नयस्य स्वः पराजति विप्रैर्धात्मनि कामिदा
सर्वभूत समः शोत सवे भागवतोत्तमः ५२ त्रिभुत न विभव हेतवै ज्ञेय स्थिति रजितात्मस
रादिभिर्विषम्यतीतानवलति भगवत्पदारविदास्त्रेव निमिषा धर्मार्थं सवे स्वभावा ५३
भागवत उक्तं किं मां धिया खानखमसि चंदिकया निस्तता यो रुदिकथमुपसीदतो पु
नः स प्रभवति चंदुद्रोहितैकताय ५४ विसृजति हृदयं नयस्य सखा द्वारवशापि हितो
य धीघनाशः प्राणपरशनपाधतो द्विययाः स भवति भागवत प्रधन ५५ इ आ
ए व दे ना द का भा व च वि प ना द्वि यो प राजोः परस्य वि
स्मोरी रास्यमा पिताम पिमो हिनी मायो वेदिनु मिच्छामो भगवतो बुवेंडनः १ नाडर
छोनुष न पुष्पा हृद्भा हरिकथामतः। सारताय निश्च प्रेम र्ग्यस्त ताप मेध २ श्री विसृ
एभिर्भूता निभूता त्वा महाभूते मेहा भुजः ससर्जो चावचा न्याघः स्वमात्रा त्म प्रसिद्धये ३
एवं सृष्टा निभूतानि प्रविष्टः पंचधनुभिः एकध्म दशध्मत्मानं विभज्युषते गुणान् ४
गुणी गुणान् समुज्जान आत्म प्रधीनितैः प्रभुः मयमान इदं सृष्टमात्मानं विहस्य जने ५
कर्माणि कर्मभिः कुर्वन् निमित्रा निदेह भूतान् तत्कर्म फले गृह्णत भूमतो हस्यते
इ इहं कर्म गतीं गृह्णन् वदुःखं वदुःखं पुमान्। आभूत सत्त्वा सा प्रेत्न पावश्रुते वशः

भा. ए.
५

अनपहोवत्रासनेयत्तद्वयगुणात्मकं। अनादिकालोद्यत्तापापकर्मणि च शतव
 श्रीसनादिभिर्भविमत्युत्तराभावि। नत्कालोपवितो ह्याकोलोकं। ह्यान्यतपिष्यति
 १० पातालसमाप्पसंकर्षणामुत्तानयः दहद्विंशित्योविवकवर्द्धतेवापुनेति। १०
 संवर्त्तकोवेधगालोवर्द्धविमशतेसमाधिरामि। ११ रामरामरामरामरामराम
 ततो विराजन्त्यविराजः पुरुषोत्तम। अयत्ते विराजतेसर्वमिनिधुन इवानयः १२
 वापुनाहृतगेधभूः सखिलव्यायकल्पते सखिलेत्तद्वज्रं सुमोतिद्वयो एकयते १३
 हतस्येत्तमसावोयोतिः प्रलापते। हतस्यशीवकाशेनवापुनेमसि लायते। को
 भात्मनाहृतगुणानमभ्यात्मनिर्जायते १४ इंदियादिपयोबुद्धिः सहवेकारिकैर्नृण
 प्रविशंति घटंकारं सगुणो रदमात्र वि १५। एषामाभावात्तः सगुणस्थिते कारणा
 त्रिविधस्यवर्तितास्यमि। किंभूयः श्रोत्रमिच्छति १६ एतः पथेतामैश्वर्यायादस्ता
 मरुतामिः तांत्वंजः सुलक्षिकोमहर्षददमुच्यते १७ प्रबुद्धः कमोपायममाणा
 नादः खट्वै सखायव पश्येत्ताकविपद्यां संनिष्पृचीचारितामृता १८ नित्यादि
 नवित्रेनदेवंतामपत्तनागस्यसामय्यमिः काप्रतिमाधितैः १९ एवंलोक राम०
 परविषात्रश्चैकमेनिर्मितासुतुयातिशयधुसंधामतलवर्तिना २० तस्मादहं ५

प्रयद्येतजिज्ञासुः श्रेयउत्तमं शास्त्रेपरचुनिश्चातं बुद्ध्यापुपशमाश्रयेत् तत्रभागवतान्ध
 र्माशितगुर्वीर्यमदैवचतः अभापणानुवृत्त्यायेस्तुल्येदात्मात्मदोहः २१ सर्वतोमनसासे
 गमादौसेगंचसाधुषु। दयामैत्रोप्रश्रयचभतेष्टद्वयश्रुति २२ शोचतयस्तिनिहाव
 मोनस्वाध्यायमाजने वृक्षचयमदिसाचसमतेद्वेदसंज्ञाये २३ सर्वज्ञातेभ्यामोक्तो
 कैवल्पमनिकेततां। विविक्तचारवस्त्रसंतोषेयेनकेनचित् २४ श्रद्धामागवतेशास्त्रेमि
 दामयत्रचापिहि। मनोवाक्कर्मदेउंचस्येशमदमावपि २५ श्रवणाकीर्तनेधनहरेरु
 तकर्मणाः जन्मकर्मगुणानोचतदर्थी। खिलचेदितं २६ इष्टदेउंचतपोजसंवर्तयन्मात्र
 नः प्रिया। दारास्तुताचगहाभ्यामाचयत्यस्येनिवेदने २७ एवेकस्यात्मनायेषुमनुष्ये
 षुचसोहो। परिचर्फीचौभयत्रमदस्तुचुसाधुषु २८ एष्यानुकथनं पावनं भाव
 पशामिथोरतिमिथस्तुधिर्निहन्निमिथश्चात्मन २९ समरेतः स्मारयतश्चमिथीवोष
 दंरहति। मर्त्तसंजातयमभ्याविमसलकीतउ ३० रुचिदुदस्युतचित्पाकचिदस
 तिनं देतिवदस्यलौकिकाः न संतितापेत्यनुशीलयेत्यजं भवेतिश्रुत्वापरेस्यनिहता ३१
 इतिभावावतोधर्माशितव्रज्जातउत्तम। नापयतापरोमपमंजस्तुतिउत्तम ३२ ए
 जो तापयतामिध्वनस्पबुद्ध्याः परमात्मन। निष्णमहयनोवन्देप्यहिबुसवित्तमा ३३

भा: रा-
६

पिष्यत्वापनः- स्ति तु दुत्तुपनपहेतुः देवदेवः स्वप- स्वमजागः स्वपु- तिष्ठतद्विश्वा- देहे हि
मासु हृदयानि चोतिपेन सजीविता मितदवै हि पानेन ३६ नैतन्मनेगीवशतिवापुतव- सुरात्मा
प्रातो द्विप्राति च यथान समीरवः स्वा- शब्दोपि वोधकनिवेधतपात्तमलमर्थो क्त्वा दृष्टदत्ते
न निवेधसिद्धि ३६ सचेंजस्तमदतिविवदेकमा दोसत्रे महानमि ति प्रवदेति जीवता न
त्रिपार्थफलपतपोररा किनुदेवभा निसदसञ्चतपोः परपत ३७ नात्मा ज्ञाननमरि
व्यतिनेधते सोन चोपति सवन विद्युभिचारिणो हि सर्वत्र शम्भदनपाप्मुपलक्षिमात्रे प्रा
शोयथे दिवसेन विकल्पिते सते ३८ अदेधुये शिषुतस्त्वविनिष्ठिते धुप्राणो दिजोव
मुपधवति तत्र तत्र सत्रैपदिदियागो हमि वप्रसु से कृत्स्न आशय मतेतदनुस्मृतिने ३९
पथ्य ज्ञानाभचरौ वपायोस्मत्तावेतो मला निविधमे हुता कर्म ज्ञानित सिद्धिम्भुदुपलभ्य
त आत्मेतत्वे साहाय्याम लदशोः सवित्र प्रकाश ४० राजो- कर्मयोगो वदतनः पुस्त्यो
वेन संस्रतः विधुये हाशु कर्मतिने स्मर्य विदते परं ४१ एवं प्रश्नमधी मुर्वमप छेपिउ
रंति के नाचुवन्त्युगाः पुत्रास्तत्र काराणमुच्यते ४२ आ विहेत्रः कपी कर्म विकर्म
तिवेदवादानसौ केकः वेदस्य चैव्या अत्यातत्र मुस्यति मृप ४३ यो ह्मादवेदोप
यातानामनुशासनं कर्मो ह्तापक मीति विवत्रे स्वगदेष्या ४४ नादो धस्तुदे तैस्व

राम०
६

यमज्ञो जिते द्विपः विकर्मता सुधर्मता मस्योर्मस्युमुपैति ४५ वेदोक्तमेव कुर्वीतो निसे
तोपतमीश्वयेनः कर्मास मते सिद्धिरे च नार्थो फलश्रुति ४६ यत्रा मुहुरयमंशिनि
जिह्वीषुः परात्मनः विधिनौ पचरे देवं तत्रोत्तेन च के सवे ४७ लवाउग्रहया चायी तेन
सेदोशीतागमः महसुराधमभ्यर्च्ये तमस्मीभिमतयात्मन ४८ श्रुतिः सन्मुखमासीनः प्रा
तासेपमनादिभिः पितुं विप्रो ध्यसेन्या सन्नतर- लोचयेद्वरि ४९ अवीदो हृदये वापि य
यास धोपतारैः दयन्ति स्यात्तल्लिगानि भिष्मापप्रोत्पचासने ५० पापा दाउपकत्ताय
से निधनय समाहितः कदादिभिः कृत्या सोमसे मेत्रे राचावयेत ५१ सोपोगा सपावेदो
तगामुर्तिस्वमंप्रतः मया धी- चमनी पापैः ज्ञानवा सो विभूषणो ५२ तं धमात्या जतस्व
सिधुये दीपोपतारैः सोमसेप ज्यविधिवस्तवैः सञ्चानमेद्वरि ५३ आत्मेनेतस्वे
ध्यवन्मर्त्ति संप्रपेद्वरैः शोषामा धपशिर स्वास्व धमस्मद्वा ससन्नते ५४ एवमप्यर्क
तोपा दावविशो हृदये चप- पतती चरमात्मानम विरान्मुच्यते हस ५५ इति श्रीभा-
प- चत्तापो ध्यापः राजो शव या निश्यानादकर्मसिधेयैः स्वहृदे ज्ञानमि चैत्रक
तिकर्ताना हरिस्ता निवुवंतुन १ इमिउड पोवा अत्रेतस्युगता ननेता ननु क मिस्व
सुडवा लयुद्धि रजोसिभमोराये कथं विक्ता लेनने पाविल शक्ति धाम २ मुने

भा. १०
७

रापदमितात्मस्यैः पुरे विराजते विस्तृप्यतस्मिन् स्वां जैनविष्णुः प्रकृषाभिधनमवाप
नारायणायत्तापयस्य मुचनत्रपसन्निवेशोपस्यै दिव्यस्तनुभूतासु भवैर्दियाणि जा
ने स्वतः श्वसनतौ वसन्तौ जर्दहासत्वादिभः स्थितिलयो दुवश्चादिकर्त्ता ४ आरा
वभूततधती रजसासर्गे विष्णुः स्थितौ क्रतुपतिर्दिज्ञधर्मसेतु रुद्रोप्ययत्तम
सापुरुषः सत्परादरत्पद्मवस्थितिलयाः सत्तै प्रजास ५ धर्मस्य दत्तदहितपञ्च
निष्कर्मज्ञी नारायणो नर इति प्रवाः प्रशोतः तैश्च प्यधत रासु नाचवचारकर्मणो
द्यापि चामत्तवर्धनिषेवितो मिर् ई दंडो विशोक्यममधमजिष्ठतती विकामेन
पुंक्रसमसंसेवुं दफार्यं वात्सल्यो गारा वसेत स संदेवतिः स्त्रीप्रेरुतो मुमि
रविधदतमहिज ७ विज्ञापशक्रकृतमक्रममादिदेवः प्राह प्रहस्यगत विस्म
य एतमानानामभिधनो मदनमारुतदेव वध्निगदुजतनो वलिमश्रुन्यमिमं क्रु
ध ८ दृष्टवुजत्यमपदेनरदेनाः सवीउनमशिरासः सधरोतमनुः नैव द्विभो
त्वपि परे विकृते विवित्रे स्वापमधीरनिकराननयादप्ये ९ त्वासेवतो स्रक्तो
वहवोतरापाः स्त्रीकौ विलेधयामेव जतोपदेतौ नान्यस्यव हि विनलीहृदतः राम०
स्वभागा न्यत्रेपदत्वमवितापदिप्रमर्दि १० रुद्राद्रिकालागारा मारुतजैत्यो श्री ७

राम०
७

नसानाराजतधीनजितीपकेचितक्रोधस्यपतिविषाजस्यवशंपदेगोर्मंजुतिर
श्वरतपश्चरयोसज्जेति ११ इतिप्रगणानातेषीस्त्रिणोस्यदुतदरुना दशफामा
समुश्रुवांस्वर्चिताः कुर्वतार्विभुः १२ तैरेवानुचरादकाल्पः श्रीरिपु
र्याः गंधेनमुमुदस्तासंस्पोदार्पहतश्रिप १३ तानाहदेवदेवेश प्राणात्रद
सन्निव श्रासामेकतमांसेधुं सर्वसौख्यं भूषण १४ मित्यादेशमादयनत्वाते
सुखेदिन उर्वशीमसः श्रेष्ठोयुस्त्यदिवपय १५ दंडापानप्यसदसिश्चय
तां विदितौ कुसां कुचुनीरायणावलेत्राक्रस्तत्रासविस्मिन् १६ हेसस्वस्यवद
च्युतआत्मणो गेदत्रः कुमारनयभोगवाचितानः विष्णुः शिवायजगतो कलेप
वती मित्तेनात्तामधुमिदाशुतयोहयास्यो १७ गुप्तीश्रयेमपुरितोषधपश्च
मास्येकोउहतोदितिज उद्वरतोभसः ज्योतीर्म्यधतादिप्रतोनयन्येस्वय
ग्राहात्यपत्रमिमराजममुचदार्त्त १८ मंस्तुचतो विपतितानश्रमणावधोश्रु
शक्रंचेवचवधतममसिप्रविष्टः देवस्त्रिणोस्यरूपेपिदिताअनायाजमेस
रेदमभणपसतान्नासहे १९ देवास्येपाधचदेयपतीसराश्रीहृत्वातरेपुभुव
नान्यदमत्कसाभिः भूलाश्रयामनदमामहादुलेः क्षोयावृष्टलेनसमदाद

दिनेः सुतेभ्यः २० निःस्रियामकृतानां च विससहृत्तोरामसुहृदेषु कुलाग्न्याभा
 वाग्निः सोऽधिवेधदशवेक्रमहः स लेकसीतापतिर्जपति यो केमप्रकाशिर २१
 ममेपरिवतयापधउच्चजनमाजातः कुर्यात्तिष्ठस्य २२ रागावादीर्विरो
 हयनिपन्नकृतो न तदहोपुद्गन्कलौति निभुजोऽहनिष्यते २३ एवं विभ्रमिक
 मां गिजन्तु मां निचजगत्पतेः भूरातिभूरिपशसो वसिंता निमहभुज २४ इति
 श्रीभाष्यकादशोचतुर्थः राजा भवतं ह रिप्रापेन भजं स्यात्प्रवेत्तमा तेषामसीत
 कामानां कानिद्या विजितात्मनां १ चमसउ मुखवाहृ हयादेभ्यः पुरुषस्याश्र
 मेः सहावच्चारोपशिर्यस्यो गुणो विप्रारयः पयक २ पशुषां पुरुषसाज्ञादभ्यप्र
 वभमोश्चरं न भते सवजा नेते स्मृता दृष्टाः पतेत्यधे ३ हरे हृदिकयाः केचिदहो
 चाभ्यतकीर्त्तना स्थिपः मृदादयश्च वतं नुकेया भवादेशो ४ विप्रो राजन्यवैश्यो
 बहरेः प्रासाः पदांति के ५ श्रोते नृजन्मनाथ पिमुस्यत्याघ्रापा वावितः ५ कर्मप
 को विरास्त्रिभारचीः पंडिताभिः वदेति वाटु क मृगपपा माध्याति सुकाई
 रजसाघोरसंक्रयाः कामुकाश्च हिमन्यवः ६ दानिका मा निनया पा विहसेत्यस
 म्नाप्रिपाद ७ वदेति येनान्यमुपासितं द्विपोगदे सुमेय्यु न्यमुवे सुचा विस

यजन्त्यस्यैव विधानं दक्षिणां त्रैलोक्यं प्रीतिप्रभुः नृदिदः ॥८॥ श्रिया विभूया मिज्जेन विधया
त्यामो नृपेराय लेन नृमैरा तात सन्पेनो धधियः सहेन्द्रा नृमो वमत्तेति हरिप्रियानवला
६ सर्वसुशान्न तनुचलन स्थितेयथा खमात्मनमोक्षमाप्नुते विदेषाणीतेन वश्यते
बुधमनो रयीना प्रवदे विवर्तेषा १० लोकैः कृपाया मिषमघसेवा नित्यास्ततो नृहितत्र
नोदना ॥ यवक्षितस्तत्र विवाहपुत्रसुहृदरासु निवृत्तिरिष्टा १२ तेषां इमा मम
मुत्तरा नमत्ते स्यात्प्रा मिधनीमाद नृसत्ररा ना विगतौ गदभाञ्जामिधनी रा ना
हृये प्राशयतो मत्रस्या पूर्वविर्विहृये परि संख्याच्यते १५ श्रीकृते तत्रार्त्तिके ॥ अप्राप्त विधि
रेवायमतो मंत्रस्य निश्चितः परि संख्याफलैर्नोक्तानविशेषः पुनः श्रुतेरिति ॥ क्वचिन्न
गतौ तित्यप्राप्तस्याप्राप्तौ शय्यराज नृरास्य नियमफलस्याशमावात्रियमविधिद्वारा
फलतः परि संख्याभवति ॥ स्यापंचयंचन स्वाभत्या इति तथा रागो निसंबत्ता सस्य
व्यवायादेर्विवाहादिनियमो नाम्नुत्तरादरा परि संख्यावेति ॥ ननु यद्यनुज्ञा मानत्रेते
उच्यते तर्हि संख्यानां युगीमायै संधिर्नोययाछति शोरायामुं हाहायायच्यते
नात्र संशय इत्यादि दोषश्रवणो न स्यात् ॥ नैष दोषः प्रसक्तिको मस्येति तस्या मस्य
द्वेषादिना वातामनुययाछतो दोषश्रवणाययतेति सर्वमनवयं ॥ तदेव व्यवायादि
मनोरथान्कुलितत्वादभाष्यमात्माननम्य रावतीत्युक्त ११ शशकद्विकोणध्वकमः

भा. ९.
१०

रिज्जतेराजनश्रेयसामाप्नोतेह ३५ कलिसभाजयेयाणीहृत्तासासागिज्जःपुत्रसे
कात्रनेनैवसर्वःस्वाद्योमिलभ्यते ३६ नसुतःपरमोलभोदेहिनाभ्रास्यतामिह यतो
विदत्तपरमांशानि नस्पति संसति ३७ कतादिमुपजराजन्तुजाविष्ठेति संभवाक
सीस्वसुभविष्यति नारायणायरायणा ३८ क्वचित्क्वचिन्महाराजद्राविदेपुत्रभूयेयशः
ताम्रपस्मिन्दायत्रकृतमाजापयस्विना ३९ कायेसिवमदापुराणाप्रताचाचमहान
दायेपिवेति जयंतंतासंमनुजामनुजेस्वर। प्रणेभक्ताभावाजितासुदेवेमजाशपा ४०
देवविभूतामनरातन किं करोनापमृताचराजनसर्वीतनायः शराशंशरायगतोमु
नुदं पटिहृत्यकर्त ४१ सयादमर्षभजतःप्रियस्यत्यक्तान्यभावं स्पष्टदृष्टिः परेशः वि
कर्मपञ्चैतपतितं कथं विद्वनोति सर्वदृष्टिसे निविष्ट ४२ नाददुःखमीज्जागवता
त्रिस्त्रिंशत्तासमिश्रिलेस्वरः जायेतेपाप्मनाप्रीतः सापाधमोक्षयुजयत ४३ ततोत
ईधिरैरिष्टः सर्वलोकस्य पश्यतः राजधर्मानुयातिष्ठन्नवयपरमो गति ४४ तम
श्रैवान्महाभागाधर्माज्जागवतोऽनुतान अस्तिजः श्रद्धयापुक्तेनिःसंगोपात्यसेप
४५ पुत्रयोः स्वर्गुदेयत्योपशसापूतिजगता पुत्रतामगमद्वद्भावावानीश्वर
हृदि ४६ दर्शनाभिनासायैः शयनासमोर्जनैः आत्मावापावितः सत्संपुत्रजने

राम.
१०

देप्रकुर्वतो ४७ वैराग्यं नयतः शिष्यालयादेशाल्वादयोगतिविधिकेकनाद्यैः स्मरंत आक
तधिवः श्पनासनादौ तस्यान्यमापुरनुरक्तधिवोपुनाकि ४८ मायात्यवृद्धिमकशाः कसि
सौकीन्यनाश्वर। माया मनुष्याभावेन लोकेऽन्यथेयरेव ४९ भूभासासुराद्व्यदेतवोपुत्रसे
तो। आनतीसौस्य निर्दयेयशो लोके क्वित्यते ५० शुक्रः एतच्छ्रुत्यामहाभागो वसुदेवो
निविष्टितः देवकीवर्महाभागजहनुर्मोहमात्मन ५१ इतिहासं प्रेमुत्पेभार्येयः समा
हितः सविधयेहत्रयं जेवुभरणपेकयते ५२ इति श्रीभागवदेकादशीपंचमोऽध्यायः श्री
वाटारायणिक अथ वृत्तात्मजैर्देतैः प्रनेशे रावुतोभ्याता। भवभूभतभयेशोययेभुता
गोह्रैत १ इहोमरुदिभीगशनादित्यावसतोऽश्विनाजन्तरीमिरातु इति श्वेसाध्यायः देव
ताः २ गोधर्वाशरसोनागासिद्धरागागुहाकाः जषयधितः श्वेवसविधाधूरकिंनराः ३
रकामुपसंजायुः सवेकस्मदिदं रुवद्रवपुपापेन भगवान्नेरलो कमनोरमः पशोविते
नेव किषुसर्नलोकमलापहे ४ प्रयोविभाजतमानापोसवहापोमहर्द्विभिः सचत्
ताविन्तात्ताः स्यस्मदुतदरीरे ५ स्वर्गो गद्यानोपौमीशेः द्यादयतायहस्यमीभिश्च
त्रयदाशोभिसुसुवृजं गदाश्व ६ देवाः ७ नताः सतेनाशयदावदं बुद्धिद्विप्र
रामनोचवेराभिः पश्चिततेतहदिभावपुत्ते सुसुत्तुभिकर्ममण्डपावात ७ तेषा
पयात्रिगुतापात्मनि उर्विभावयत्तं सजस्यवसितु पसितद्रुगस्थः नेतेमं वानजित

कर्मभिर्ज्यते वैयः खिद्ये। व्यवहितेति। तोनवघटं शुद्धिर्न। गानं नुतये। प्रदुराशानो
विघाशुजाध्यपनदानतः क्रियाभिः सत्त्वोत्तमानामधुमते पशसिप्रव सखदयाश्रवणासंभ
तपापयास्यतः स्वावस्तुचोप्रिगुभाशयधूमकेतुः हेमापयोसु निमिराईहदोशमा
नः पः सत्त्वतेः समविभूतपयात्मविदिर्भूतैर्वितः सवनशः सूरतिक्रमाय १० यश्चि
त्यमेप्रयतयाति। भिर। चराप्रोत्रप्यानिरुक्तं विधिनेशतविरेहीत्वाअध्यत्मयोगा
तयोति। भिरात्मप्रायातिजासुभिः परमभागतैपरिष्ठ ११ पश्यपानवविमोचन
मा लयेपेस्युद्दिनीभावती प्रतिपत्तिवच्छीपः सुप्रणातेममप्राहंरामाट दत्रो
भूपासदा। चिगुभाशयधूमकेतुकेतुहिविक्रमपुतस्त्रियत्तयतीकोपस्तिभया
भयकरोसुरदेवचम्वीः स्नायसाधुश्रुवेले। स्त्रितायभसनपादः पुनानुभावे
नतेजतातेवन १३ नस्योतगावडवयस्यवसेभवंतिवृत्तादवस्तुभूतोभिश्चुर्यमानाः
कासस्यतेप्रकृतिरुययोः पास्यशनस्तनीउचराः पुरुषोत्तमस्य १४ आस्थासि।
हउरुयसि। तिस्यमानामव्यक्तजावमहतामपिकालनाहः सोयंत्रिणाभिरखिला
यचयेप्रवृत्तः कालोभापीप्राउत्तमपुरुषस्य १५ तत्रः पुमानसमचित्कृत्ययास्य
वीर्यधत्तमहोतमिवाभ्रममोघवीर्यः सोयत्तयाउगतआत्मनः आउकोशहेमस
सन्निवहिरावरास्यते १६ तत्तत्सुषुप्त्वजगजश्चमवानधीरायनायकोश्या

वि क्रियणोयनीताना। अर्थानुषङ्गपिहृषाकृपतेतलिशेयेयेस्वतः परित्तादपिबिभ
तिस्य २० समानावतेतवदर्थितभावहारिभूमिदुसप्रहिवसीरतमेत्राशोः एतस्त्वो
उशसहस्रमनेगावासीयेलेदिशेविमथिउकरोनेविद्य २१ विम्वस्तवाप्तकथाद
वहास्त्रिलोकाः प्राद्वबनेजसात। यमतानिहेतुः। आउश्रवंशु निभिरं धिजमेगसांलो
र्थद्वयेशुर्विचदस्तउपस्यशंति १८ शुकउ- इत्यभिषयविबुधैः प्रेशः शतधतिहै।
आभाभीषजगोविंदंप्रारम्भोवमाश्रत २० ब्रह्मोवाच भूमेभीरावताययपुत्रविज्ञा
पितः प्रभो। त्वमस्माभिरसेयात्यंतत्रयेवीयद्यादितं रावमश्चस्त्यापतः सन्सस्य
सेवेख्वेधपाकीर्तिश्चादिहविक्रमासर्वलोकप्रतापहो १२ अवतार्ययदोवैशीवि
भ्रदयमनुत्तमं कर्माणुदामचतानिदितापजतो। कथा १३ या नितेचरितानाश
मनुष्याः साधवः कलो। श्रावतः कीर्तयेतश्चतरीष्यंसेजसातम १४ यद्वेशवे
तास्मैस्यभवतः पुरुषोत्तम। शरच्छतयतीयाययेवनिशासिकंप्रभो २५ नाधुना
नेपिलाध्मरदेवकार्यवशेसिते। कुयेचविप्रशायेननक्षत्रायममुदिदं २६ तातः
स्वधमपरमेशिशस्वपदिमन्यसेसतीकानचोकरालात्रः पाहिचैकुंठकिंकण
२० भगवानुच आवध्मरमितनैपदाहृविदधश्चरानुतेवः कार्यमाविलमममीरी
वतारित २८ तदिदेयादबकुलेवीर्यशोयोश्रयोद्वेता। लोकंतिष्ठरुद्धमवेलेयव

भा.ए.
१२

महासर्व १९ पप्रसहृतदत्तानोपहनोविपुलं कुलंगंतास्यनेन लोकोपमुद्देलेन विने
त्यति ३० इदानीनाश आद्यः सुस्यदिजरायजः यास्यामि भवते बुद्धि त्रैतदेतेन
वानघ ३१ मुकड इत्युक्तो लोकायेन स्वयंभूः प्रतियत्यतः सहदेवमतेदेवः स
धर्मसमप्रघत ३२ अथतम्योप्रदे। यत्ता-ह्वरवत्ताममुक्तिता-विलोकाभ
गवानाहयडुसहास्यमागतान ३३ भूगवाडाएतेवैस्महात्तातापुत्रिष्ठतोहस
र्वतः शायश्चनः कुलेस्यासीदुस्योभ्योदुरत्यय ३४ नवस्तव्यमिहास्मातिर्जिजीवि
षुभिसर्पकाः प्रशंसुमहापुत्रपास्यामोघेवमाविर् ३५ पत्रस्नात्योदत्वशायाहूही
तोयत्ताताउराध। विमुक्तः किल्विषा-स्तोभेजे भूयः कलोदये ३६ धैवयचनस्मि
त्रास्त्यतये विद्यापिन्दुरा-भोजपित्तोशिजोविप्राना नागुतावतोधसा ३७
तेपुदनानियान्नेषुश्रद्धयोस्वामहोतिवैवजिनानिते। ध्यामोदानैर्नोपिहोत्तमि
व ३८ मुकड-एवभातादिष्यायादवाः कुरुनेदन गंतुं कुतधियस्ताशंस्यदेन-
समपुपुजये ३९ तत्रितिसोद्वोराजनमुत्ताभगतौदित। दह्यादिष्यनिघोरणि
नित्येनैत्यमनुचत ४० विविक्तोपसंगम्यजगतामीश्वरैश्च प्रताप्यशिरसाया
दीप्राजलिभभाषत ४१ उद्वग्धः देवदेवशयोगशपुताश्रवाकातेनासंह
त्येतकुलेननलोकेसत्यत्यतेभवान। विप्रशापसमशो विप्रयुहत्रपुदीश्वरः ४२

राम०
१२

नाहंतेगप्रिकुमलेरणाईमपिदेशवात्सकुंसमुसदेनायस्वधूमनयमामपि ४३ नवविज्ञा
दिनेकुल-तापरममेगलेकस्मिन्दीवमास्वाघृत्य-यस्यराजनः ४४ शय्यासनाधन
स्थानस्थान्नीराशान्निषुक्तोपिपयमात्मानवपभक्तास्यजेमहि ४५ तयोपयुक्तो
गातेवासोक्तोस्वर्निताः उच्छिष्टभाजिनोदाशामला ४६ वयस्महोयोमानभ्रमतेः क
मेवमेस। त्वहोत्पाताष्यामाश्रवकेईस्वर्जमे ४७ स्पर्तः कोर्त्तयतेनैतानिगदितो
निचागत्पु-स्मसेजगान्नेलियत्रलोकेविडवने ४८ मुकड-एवविज्ञापितोराजत्रगवा
हेवकीलनः एकातिनेप्रित्यमुद्देवसमभाषत ५० इतिश्रीभा.ए.षष्ठाध्यायः भग
वोउ पदीष्टमामहाभागात्रिकाधितमेवमे वस्यामवोत्तोकपालाः स्वर्गमेमेभिकोति
रा १ मृगानिष्ठास्तिस्त्रदेवकार्यमशेषतः पदर्थमवतीस्त्रीहमेवीनवृत्तशाश्वितः
१ उल्लेखेशापविर्दघनेरुत्यस्योपविग्रहात समुद्रः सत्तमेप्रेतोपुष्टिद्वारावपिथति
३ पदर्थेवायमपात्यक्तो लोकोयेनघमंगलेः प्रविष्यत्यचिरात्साधुकेलिनोपितिरीहि
तः ४ नवस्तव्यत्वयेवेष्यमनःसम्यक्तरमदग्विचरणां ६ पदिदमनुसावाचाचरु
भ्याश्रवणादिभिः नभ्या गत्यमाणाचविद्धिमायामनोमयं ७ यंसापुनस्त्यतायो
भ्रमः समुगादोषभान्कर्मिकर्म विकर्मेतिगुणदोषत्रयोमिरा - तस्माद्यक्तदि
यशोमोपुक्तचित्तउदजाताआत्मानहस्वदित्तमात्मानमप्यधीश्वर ई ज्ञानविज्ञा

म.प.
१३

नसंपुक्त आत्मा ततः शरीरेणा। आत्मानुभवमुद्यत्मानं तापैर्विहृत्य स १० दोषवृद्धौ
 भयातीतो निषेधत्रनिवर्त्तते। गुण्युद्यत्तु विहितं करोति यथार्थकः ११ सर्वभ
 तसु हृत्तातेषां विज्ञाननिष्पन्नः पश्यन्मदात्मके विश्वेन विपद्येत वेद्युन १२ अक
 ३- इत्यादिष्वेवामहभागवतो न पा। उद्धवः प्रसीपत्याह तत्त्वज्ञानास्पृश्यते
 १३ उद्धवः योगेशो गविना सगे गात्रयोगासंभवा निःश्रेयसायमे प्रोक्तस्या
 गः सैन्यासत्तु १४ त्यागोपेक्षः करो भूमको माना विषयात्मा मि सत्तरेव वि
 सर्वोत्तमत्र भर्त्ता इति मे भवि १५ सोहंममाह मिति मयमिति विगाह स्वप्नप्राप्या वि
 तात्मानि सावुवेधे। तच्चैजसा निगादितं भवतो यथाह संसाचया मि भगवन्ननुशा
 धिभर्त्ता १६ सत्यस्य न स्रदश आत्मन आत्मनो न्यचक्रा यथा विवृधे च विना उ
 चह। सर्वविमोहित प्रियस्त्वमापये मे वृत्त्यादयस्तु मतो च हिरण्यभावा १७ त
 स्मा ब्रुवत मनवधे मनंत पारं सर्वज्ञमीश्वर मनुं धवि कुं धिष्ट्या निर्विस्मधीरहस
 हवजिनामिति सो। नारायणानरसं त शरणाप्रयच्छे १८ भगवानुः प्रायेणामनुजो
 तीकै लोकात त्वविचित्राः समुद्रं तिष्ठातां न सासु नैवाशु भाशयात् १९ आत्म
 तो गुरात्वेव पुरुषस्य विशेषतः पत्ययत्ता उमानाभ्यां श्रेयो सावुवेदते २० पुरु णम
 वत्त्वेव मांधीराः साव्ययोगविशारदाः आविस्तरे प्रपद्येति सर्वशक्त्यवेहितं २१ १३

एकद्वित्रिचतुष्पादो वहुपादस्तथा। पदवत्यः संति पुरः सद्यस्वासां मे योरुवा प्रिया १
 अत्रमागो यत्तद्वापुक्तहेतुमिति श्रुते। गत्तुमागो गौ विगेर आसु मनुमानत २
 अत्राद्युदाहरंतामिति होसुगतने अवधत्तस्य सवादेयदोरमिते जस ३ अ
 वधत्तं विजं क्रुचित्रं जेमनुतो भवै। कवि निरीक्ष्यैतस्मात्पदः पत्रछधर्मवित ४
 पदस कुतो बुद्धिरियं बुद्धत्रकनुं स विशारदा। पापसाधयं भवै। कवि विद्वान्श्रुति
 वालवत ५ प्रावो धर्मीयं कामेषु विविस्नापाचमानवाः हेतुनैव समीहंते आपु
 वीयशसः श्रिय ६ त्वं तु कस्यः कविर्दहः सभगी मित्रभाषताः न कर्तानेह सं किं नि
 ज्ञुजे न्यचपि शाचवत ७ जनेषु दस्यमानेषु कामलोभदवाश्रिता न तदसंमिनाम
 लो गो गोजस्वरवद्विषः ८ त्वं हि नः पदुतो वृत्तत्रात्मनानंदकारता। ग्रहियसी वि
 हीनस्य भवतः केवलात्मन ९ भगवानु। पदुनैव महाभागी ज्ञस्य एनसु मेधसाय
 छः सभा जितः प्राह प्रश्रया वनवंदिज १० वास्यस्यः संति मे गुरात्ता न त्रहवो बुध
 याश्रिताः पती बुद्धियुयादाय सुक्तोऽमीहता न श्रुता ११ अथिवा वापु राकाशमा
 यो मिश्वंदमार विः कपोतो नाराः विधुः पतंगो न धुक्कृज १२ मधुहा हरिणो मा
 नः पिं गलाजरो मेकः कुमारी शरक सैष्यं उसीना मिः सुपशत्त १३ एते मे गुरो
 रान्तश्चतुर्विंशति याश्रिता। शिवा च तिभिधवा मच शितमिहात्मन १४ यतोयद

भा ७
१४

उत्रिहापियथावा नाइवात्मजाततथापुस्रव्याप्रनिबोधकयवासिते ३६ भूतैराक्रम
मातोपिधीरोद्ववशातुगैः तद्विहात्रचलेन्मागादत्रुक्षितोऽस्तिवैत ३७ शशस्य
राशसर्वैहः पराशकातसंज्ञकः साधुः सितैः भूमचोनगशिष्याः परात्मेता ३८
प्रागादेतोवसंनुद्युनिर्नः वदियैः सानपथाननस्यतनावकीयनवाइ
न ३९ विषपेयाविशन्नयोगीनानाचर्मपुसर्वतः गुरादोषमपेतात्मानविषने
तवायुवत ४० पश्चिंवेतिहदेहेयुपविष्यस्वदुगाश्रयः पुगुतोर्नउज्यतेयोगी
गधेर्वापुर्वात्तदक ४१ अतर्हितश्चिह्नितगमेपुस्रव्यात्मभावेनसमवपेन
वाथाः अवछेदमसंगमात्मनोमुनिर्नमस्त्विततस्याभावयेत ४२ तेजोवत्रमे
येर्मावेर्मघाघेवायुनेतिः नस्यस्यतेनभक्तदुत्कालस्यैरुतोः पुमान् ४३
स्वछः प्रहतिनः स्निग्धोमाधुर्यस्ताथेभूर्नरा मुनिः पुनात्यपोमित्रमीहोय
स्पर्शकार्त्तत्रै ४४ तेजस्वीतयसादीमोउहेवीदरभाजनः सर्वभक्तोपिपुक्ता
त्मानादरमलमश्रिवत ४५ क्वचिच्छत्रः क्वचित्छउपास्यः श्रेयदृष्टातो ४६
तेसर्वत्रद्रीहारादहन्मागुत्तराक्रम ४६ ई स्वमापपास्य प्रिदंसदस्रज्ज्ञ
तोविभुः प्रविष्टैर्यतेनद्वस्सुयोमिदिवैधसि ४७ विसर्गीघाशमशानाता
भावादेहस्यनात्मनः कलानामिवचंदुस्यकालेनायक्तवर्त्तना ४८ कालेन

राम-
१४

सोद्यवेगोः नभूतानोप्रभवथयोऽनित्यावपिनदश्येत आत्मनोऽप्यथाविधां ४९ गुतोर्ग
गानुपादनेयथाकालंविमुच्यतिनतेषुपुज्यतेयोगीगोभिर्गिरवगोपति ५० बुद्धतेस्वे
तभेदेनयास्तिहृदतहतः लस्यतेस्त्वसमतिमिरमाचावस्थितोर्कचत ५१ नातिस्नेहः
प्रसंगोवाकज्ज्ञः स्यादिकेनचितः उर्वचिंदेतसंतापेकयोतेदवदीनधी ५२ कपोतक
श्रुनारण्येकतनाजेवनस्यतोऽकपोत्यामार्पयासाहोउवासकतिचिन्समा ५३ कपोतो
स्निहगुणितददपोरदधर्मितोदविंदस्वांगमोनवुद्विबुद्धाववधनु ५४ शय्यास
नाशनस्थानवतीः श्रीउशनादिकोमिथुनीभपविस्त्रोवेरुर्वनराजिषु ५५ पपची
छतिसाराजस्तर्षयंसुकेपिता तंतंसमनयत्कामेकैराशजितेदिय ५६ कपो
ताप्रथंमंगीभरहाताकालआगतेऽग्रनिसुखेनाउपेपेसुः संनिधेसता ५७ तेषु
कालेव्यतायतेरवितावयवाहरेः शक्तिभिर्द्विक्ताव्याभिः कीमलागतनरुह ५८ प्रजा
पुपुसुनुः प्रीतोदपतापुत्रवसलोऽश्रावेनोक्जितंतासांनिर्दंतोक्कलतावितै ५९ ता
सोपतत्रैः सस्यशैः कजिते प्रत्युक्रमोदतानोपितरौमुदमापउ ६० स्निहउदद
यावत्योत्येविसुमापया विमोहिनीरानधिपोशिष्यपुषुः प्रजा ६१ एकदोजगम
उस्तासामवाञ्छतोउदुविनोपरितः काननेतस्थितर्थिनोरेवउश्रिं ६२ दष्टातोह्य

वेकः कश्चिदरुणतो वनेषः जगद्देवतायास्तत्तः स्वात्पातिते ई३ कपोतश्च कपोत
च प्रजापतेषु सहोऽस्य कौ। गतौ योषता मादाय स्वनीडमुपजामु ६४ कपोतास्वात्मजा
स्वीत्यवालकाजातसंस्ताना नभ्यधीवक्रौशता क्रौशतोऽभशः खिता ६५ सा
सहस्रैर्दृष्टितादीन विज्ञाजमापया स्वपंचावध्वतशिवद्वान्यस्येत्यपस्यति ६६
कपोतश्चात्मजा च ह्यनात्मनो यधिकारिन्। भाषी वात्मस मंदो नो विवचापातिदुःखि
त ६७ अहो मे पयतापायमस्य पुण्यस्य उर्मते अचस्पान नृताथं स्पग्दृष्टिर्वागी
कौहत् ६८ अरुण्या उक्ता च यस्य मे पतिदेवता भूयैग्दृष्टो संसृज्यते स्वपी
तिसौधुभि ६९ सोहं प्रयैग्दृष्टो नो रत रागैस्तप्रत। जिता विवंधि प्रथं च विधु
दुःखजीवितः ७० तांस्तथैवास्तं शिष्यं त्युग्रस्ता धिचैवतः स्वपंचतपसाः शि
तुपपन्नं यत्तु ध्येयत ७१ तच्च ह्यारुवेकः कूरः कयोतं गृहमेधिनं कपोतकाक
पोतं वसिष्ठार्थः प्रपणौ गृह ७२ एवं उदं व्यशातात्मा द्वाहामः पवत्रिवत् ७३
उदं वं जपताः सातु वंधो वरहादति ७४ यथा यमा नुवं लोके मुक्तिद्वामगव्वोम
हे सुखावन्सक्तमास्तु तं विदुः ७५ इति एकादशोऽसमः ब्राह्मण उऽस्य गम
मेदिय के यत न स्वर्ग न कएव च देहि नो यत पण्डुः खंतस्मात्त्रेछेजवदध १५

ग्रासेऽस्य वं विरसेमहोते स्लोकमेव यदृह्यैवापतितं ग्रासे राजा गे द्विप १ शयपीता
हानिभूति निराहारो नुयक्रम यदि नोपनमे द्वासीकैमहा हिरविदिसुभु २
उतः सहो वेत्तु विभ्रदेहमकर्मका राणा नो वात निदृश्चानहेते द्वियवानापि ३ सु
भिः प्रसन्नं भीरोड विगास्तो दुःखयः अनंतपातो ह्युत्तमसिमितो ददवासीव ४
समृद्धकामो हीनो कनारायणपते निनोऽस्य तनमुद्येत सगिद्विस्सागर ६ दुष्ठा
स्त्रिष्टे देवमयोते दुर्वैरति ते द्विय त्रलोमितः पतसेधुतमस्य ग्रे पतगवत् ७ यो वि
द्विरापाभरणा वरादिदुष्पुमायार विनेषुमः प्रलोमितात्मा ह्यभीगवुध्माप
तं गवत्रस्य तिनष्टदधि ८ स्तोके स्तोके ग्रासन् ग्रासे देहो वतैतपावताम्हानहि
सन्नातिषे ह्यनिमाधु करीमुनि ९ अणायश्च मह्यश्च शास्त्रेभ्यः कुशलो न एव
वतः साध्यादप्राप्तुष्य भादवषदय १० सायंतनं श्वस्तनं वानसंग ह्युतमिदि
ने वाति पात्रोदामग्रीमद्विके वनसंग ११ सायंतनं श्वस्तनं वृत्ति-संग ही
तेमिच्छुकः मृत्तिकादवसंग ह्यस्तहतेन वितस्ति १२ यदापि पुवतां मिच्छुनेत्य
शेदुर्वा मपि स्थानकरो वधुतकरिणा अग्रासगत १३ नाधिगच्छेत्ति पण्डुः
कहिं विन्यत्युमात्मना वलाधिवैः सह न्येता जैर्यैरंजो यथा १४ नदं नो यमोय

भा.स.
१६

चतुर्वैयं दुःखसंविदां भुंक्ते जदपितवा न्योम धुदे वार्थविमञ्जु १५ सङ्खोपाति तैदा
नैराशा सो नागहा शिष्यः मधुदे वाग्रतो भुंक्ते यतिर्वेगहमेधिना १६ ग्राम्या गीतन
श्रावणा घतिर्वनचरः क्वचित्। शिचेत हरिरागद्वान्मनयोगीतमोहितात् १७ नृप
वादित्रा गीतानि जुषन्त्याप्ताणि योषितो। आसोऽस्मीडनको वश्य रुष्यं गोम्या
सुत १८ जेदुपातिममाशित्या तनोरसविमोहित मस्य मच्छत्यसदुद्विमनिसवि
शिरोर्यप्या १९ इदृशिराजपत्याश्रु निराहा मनापिराः वरुण पिताडुरसन्तस्त्रि
स्ववहने २० तावन्नित्तोडि योनस्याद्विजिता न्येदृषिः पुमाननजपेदसने पावन्ति
त सर्वत्रित्ये २१ पिगंलानामवेषा सो द्विदेहगरे पुरा। तस्या मे शिशि स्तितेभि
विन्निबोभन्यनंदन २२ सास्वैरित्पे कदाकोत संकेतम्यनेषवा। अतत कालव
दिहो। विभ्रता रूपमृत्तमं २३ मार्ग आगच्छो वास्य पुस्तान्मृत्तमं तान्मृत्तमं
दाचित्तवतः कांतानेनेर्यकामुका २४ अपवेपुषपाते पुसासवैतो यजीवना। अश्र
मो विन्नवाक्त्रोपि मासुपेयविभरिदः २५ एवं उरा शयाधुस्वनिडाह्यवत्तविनाति
तोछनीत्रविशतानि शीघ्रं समयघत २६ तस्यापि त्राशयाश्रुच्यदक्रायादीनचतसः
निचैदः परमोयत्ते चिंताहेतुः सखावह २७ तस्या निविसचित्रापागातं श्राव्य

राम०
१६

वाममाविर्वेद आशापाशानां पुरुषस्य यथादासिः १८ नदंगाजात निर्वेदो देहबंधं जि
होसति। पिगलोवाव अहंमेमोहवितविषयता विजितात्मनः पाकांतादसतः काम
कोमयेयमेवालिशा १९ सन्तसमोयेमरायतिप्रदेवित्रप्रदनित्यममुं विहाय। अका
मर्दः स्वभयाधि शो क मोहप्रदेनुछमहेभजेता २० अहंभयात्मापरितापितो
वृथासाकेत्यस्यातिविगर्हवात्तया। ह्येतात्रिघाथं न्योनुशां च्याक्रावेन वित्रं
विमात्मतेछतो २१ यदस्थिभिर्निर्मितं शवेषपशुगोलवासेमनेवः पिनद्वं ह
त्रवद्व्यामगांमेतद्विषमत्रपुस्रमहेपैतिकन्या २२ विदेहानांयुरेस्तुस्मिन्नहमके
वमृ० धीपाय मिहृत्पसत्यस्मादात्मदात्काममच्युतात् २३ सङ्ख्येष्टतमोनाश्रया
त्माचापेशरीशितो। तंकिरापात्मने वाहंयेमेनेनयथारमा २४ किंपत्रिपेत्यभन
कामायेकामदानराः आघेतवंते। भायोयादेवावाकालबिहता २५ नूनं। मभगवा
न्नीतो विष्णुः केननापिकर्मणा। निर्वेदो पंडुराशायायनेजातः सखावेद २६ मेव
सुमंदभाषायाः क्लेशनिर्वेदहेतवयेनानुबंधं निर्दत्तपुत्रवधः शममच्छति २७
तेनोपहृतमादायशिरसाश्राप्यसेगता न त्यक्तादराशा। शरतोत्रनामितमधीष्ठा
२८ संतुष्टाश्रद्धेत्येतद्यथायासेनजावता। विहाम्यमुनेवाहमात्मनारमणो नवे २९

संसारकूपे पतितं विषयैर्मुषितं सतां। अस्मिन्काला हिनात्मानं कीदृशं चानुमधीश्वर ४० आ
त्मैव स्यात्मानो गोप्ता निर्विघ्नतः पदास्त्रिधात। अप्रमत्त इदं यथेष्टं काला हिना जात ४१
ना आराड-एवं व्यवसितमतिर्दृशो कान्ततर्पण। छिन्नोपशममास्थापे शय्यामुपवि
वेशसा ४२ आशा हियरमंडः खने राशेयमंस्तु खेयथा संछिद्य कान्ताशोस्तु खेयस्त्रि
पदिमंला ४३ इति श्री भा. युक्तादशो. च. मो. ध्यायः ॥ ब्राह्मराड-परिग्रहोतिडः ख
पयद्यन्ति यत्नमेन्तां। अनंतं सप्रवभा प्रीतिरद्विद्वान्यस्तु किंचन १ सा मिषं कुर
जघूर्वलिनीये निरा मिषाः तदा मिषेय रित्यस्य सखं समविदत १ न मे मानावमा
नो स्तानि चिंता गेहपुत्रिणां। आत्मका उ आत्मरतिर्विचरामाहवा लवत ३ इवेव
वित्तं शम्भुत्तोपमानं द आस्तु तौ पी विमृशो जडो वा लोपो गुणो भ्यः पदगतः ४ क
चित्कुमारैस्त्वात्मानं चरानान्तरहमा गतान्यस्य पतानं न हयमा सक्ता पियाते पुं व
पुषु ५ तेषामभ्यवहाराय शा नान्तरहसिणार्थिव। अवप्रत्याः प्रकाशस्त्यश्रुः
शोखाः स्मृतं महते इ सीतज्जुगुप्सितं मत्पामहता ब्राडिताततः वमं जैवैकशः शं
खानद्वौ द्वौ पाण्यो शोषयत ७ उभयोरथ भूतं घोषीत्यवप्रत्याः स्मशं खयोः तत्रो राम०
थैकं निरमिददेकस्मात्त्रामवतधुनि - अचशिशुमिमेतस्या उपदेशमरिदेमलोका १७

ननु च त्रंतां शोक्तत्वा विविन्सया ६ वासेव हन्तां कलहो मवेद्वा स द्विपोरपि एक एव च
चोत्रस्मात्कुमारो देवकं काः १० मन एकत्र संयुज्या जितश्चासौ जिता सनः वराणां भा
सयोगेन धिप्रमाणा मते दितः ११ यस्मिन्मनोलक्ष्यपदेयते छेनेः शंने मुंचि चिक्रमेराहना
सत्वेन सहै नरजसमश्च विधुषा निर्वीर्यामुपेत्य निधनं १२ तेदेवमात्मस्य सद्बोवत्तेन वे
द किं विद्वद्विहं तं रं वा यथेष्टुकोयेन पतिवृजे तं दयागतात्मानं ददर्शयाश्री १३ एक
चार्यनिकेतः स्यादप्रमत्तो गुहाशयः अलस्यमारा आचारि निरेकौ लभाषणा १४ गहा
रं प्रीतिडः स्वाय विफलश्चाधुवांत्मनः सर्वः परं तेवेष्यप्रविश्य सखमे चते १५ एकोनो
रायसो देवः पूर्व सखे स्वमायया सहत्यकायकलया कल्यात इदमाश्रय १६ एक ए
वा द्वितीयो भूदात्मा धारी विज्ञाश्रय कालेनात्मानुभावेन माप्येनीता सन क्रिपु १७
सत्वादि द्वादिपुरुषः प्रधानपुरुषेश्चः परावराणां परम आस्ति कैवल्यसंति १८
केन वा नुभवान्दसं दोहो निरुपाधिक १९ केच सात्मानुभावेन सखा यो त्रिगुणा
त्यिको। संतो मयस्तत्तो दोतपासन्नमरिदम १९ तामाडु छिगुणां व्यक्तिसंज्ञता
विश्वतो मुखो। यस्मिन्तो तमिदं विश्वं येन संसरते पुमान् २० यथोस्य नाभिर्दो
दयाहसं संसेतय चक्रतः त्वा विहृत्य भूयस्तो स सखे लभहे श्वरः २१ यत्र यत्र

भा.प.
१८

नोदेहीध्यायेत्सकलं धिवा सेहादेवाद्युद्धातिपातितस्त्रस्यजो १२ की२ ये शास्त्रं धम
यकुघातेन प्रवेशितः यातितासां मतो राजन्वर्षस्य प्रसत्यजन १३ एवं मुस्य एतेभ्य ए
षामं शिहितामतिः स्वभूमौ पशिहितां तु हिंश्रतां मेव दत्तः प्रभो १४ देहो गुरुर्ममं विरक्ति
विवेकहेतुर्विभ्रस्य सत्वनिधने सतना नृदिकी जित्वा न्येन विमृशा मिघयात यापि
पाखेसमित्यवसितो विचराप्यसंग २५ नायाता जार्थयश्रुभ्यस्तदाहातवामो युत्स्यानि
पत्नियविकीर्षया वितचनः स्वोते सत्तु प्रवत्तु धनः स देहः सद्यास्य वीजममसा
दति न रुच्यमा १६ ति द्वैकतो मुमय कर्षति काहे नृसा शिश्रान्यत स्त्वागुदं प्रवशो
कुतश्चित् प्राणो न्यतश्च यत्नदत्तं च कर्म शक्तिर्वैद्यः सपत्न्य इव गेहयति कुनेति २७
संघाष्टाणि विविधं न जयातामशक्तावतस्तस्य पयश्च नृवगादेशं प्रस्थाप्य तैस्तै
रहस्यहृदयः पुरुषं विधायुवसावलीलधिषणां मुदमायदेव २८ सत्वा सुदुर्लभमि
दं वृक्षसंभक्तते मानुष्यमर्थदमनित्यमपीह धारः नृस्य पतेत नृनृते दनुमृत्युयावति
श्रेयसापविषयः खलु संवेतः स्यात् २९ एवं संजातवैशापो विज्ञाना लोकत्रातु
निविचरापिमहायेत मुक्तं सगौनहसति ३० नरोक् समाहुताज्ञो नृस्य स्थिरस्थाने
युक्तसे। नृनृते तद्वितीये वैरीयते इधा वभिः ३१ भगवाउ इत्युक्तं सयई विप्रस्त राम
मामं न्यामी धीः यो देतो मयि शिराज्ञायो मतो यथागतं ३२ अवधत्तवचः शुत्वा १८

पूर्वेषां सपूर्वजः सर्वसो विनिर्मुक्तः समचिन्तो वभूवह ३३ इति श्रीभाः एकादशस्कंधे
नवमोऽध्यायः भावाउः मयोदितं सुवहितः खधर्मं सुमरोश्चयः वराती श्रमकुलाचारम
कायात्मा समाचरेत् १ अची हेतुविशुद्धत्वा देहि नो विषयात्मनो गुणोष्ठत्वधनेन
सर्वोपमविषयं २ सप्तस्य विषया लोको ध्यायतो यो मनोऽप्यः नानात्मकत्वा द्विकल
स्तथा भेदात्मधर्गुणोः ३ निरन्तरं कर्म संवेत प्रसवं मय्यस्य तेन जिज्ञासा यो संयतेतो
नादिये कर्मैवादेतो ४ यमानभीतं संवेत नियमान्मयः कुवितभदमि जे गुणं श्रातमु
पासीत मदात्मकं ५ अमायं मसरोदतो निर्ममोदसोदहः असत्त्वरोप्य जिज्ञासु
लसपुमो घुवाक देजापापत्यगृहहेतुस्वजन इविगा दिष्ठु उदासनः समपश्यसु
वैश्वर्यं विवात्मनः ७ बिलहताः स्थलपृच्छा देहाद्यत्ने हिता स्वदकायथा गिरीरुता
दाद्याद्दहकोन्यः प्रकाशकः ८ निरोधेन नृणां च हनूना खतं रतां नृणां नाना नृप्रवि
ष्ट आधत्तु एवं देहमुपाय ९ यो गुरोर्धिरचितो देहो यं पुरुषस्य हि संसारस्तत्रि
वंधीयं सुविद्या छिदात्मनः १० तस्मा जिज्ञासा यतो न मातु संवेत खेयं ११ सा
म्यनिर्गमे देतद्वस्तु द्वियथाक्रमे १२ आचार्ये रगिराघः स्यादेते वा स्मृतं राशिः त
सधमनं प्रवचनं विधासंभिः सुखावह १३ वैशंपयसा निविशुद्धवुद्धिर्जनोति मायो

भा. ए.
१८

गुणासंप्रसक्तं गुणांश्च संदेहयदात्ममेतत्पंचशाय्यसमिधधात्रिः १३ अथैषो
कर्मकहेरणो भोदुगां स खयोः नानात्वमयनित्यत्वे लोककालागमात्मनो १४ म-य
सं सर्वभावा नो संस्थाद्योत्यत्रिकीयथा तत्तद्व्यतिरेकेन जायते भिद्यते च धी १५
एवमयं सर्वं धां देहि नो देहं गतः कालावयवतः संविभावाज्जन्मादयो सक्त
१६ श्रवाणिकर्मणां केनैव स्वात्तं अवलभते भोक्तृषु दः खस खयो के चर्य विव
वां भजेत १७ देहवीस खकिं विद्विषते विदुषा मपि तया न दः खं मरु नो वथा हे क
राणो पां १८ यदि प्राप्तिं विधाते वज्राने विस्डः खयोः ते यद्वा न विदुषो गेम सुने प्र
भवे घृथा १९ किं चर्यः स खपत्येन कमीनाम सुने तिके आघाते नायमा तस्य व
च स्य वन उचिद २० श्रुतं च दध च दुष्टं स्याद्दो सपात्यपत्यैः वदेत राय कामत्वा
क विव द्वापि निःफल २१ अंतापे विहते यदधि मः खनु धितः तेनापि निर्जितं
स्थानं पथा गच्छति तच्छा २२ देहं देवतो यदेः खलो कपाति पातिका भजा तदे
व वत्तत्र भोगान् दिव्यानि जातिता न २३ स्वयं पापविते शुभ्र विमान उपायते।
गंधर्व विह्य अर्धो देवानो दध्वे षष्ठक २४ स्त्रीभिः कामगपानेन किं किराजा राम
समातिना क्रोडन वेदात्मणा तस्य काउषु निर्दतः २५ तावत्प्रमादते स्वां पावसु २६

रापे समाश्रिते। ता रापरापः पतत्यर्वाग निष्ठकी लचालित २६ यद्यच मरुतः संगदसतो वा
जिते दिव्यः कामात्मा रूपराणो लुब्धो ह्येणो भूतविहिसेक २७ पश्य न विधिना न भूमेत भ
तगया सुने न नरकान वरो जं दुर्गत्या या सु सु रा तम २८ कमीताडः खोदकी शिर्कु
वै चै हे नतेः पुन देह मा भजते तत्र किं मुखे मस्य धर्म या २९ लोकाना लोकपालाना
मदृष्ये कल्पी विना। वृक्षमो विमये मतो द्विपरो दे पापुषुः ३० गुणाः सज्जतिकर्मा
णि गुणो लुसज्जते गुणाने। जाव स गुण स पुक्तो भुंक्तै कर्म फलान्यसौ ३१ पाव स्या
दुगा वैषम्यं तान्ता नाल्मात्मनः नानात्वमात्मनो पावत्या रत अंत देव हि ३२ वाव
स स्या स्तुतं त्रत्वं तावदांश्च यतो भयं। प एतं स मुया सां स्ते मुह्येति सुवापितो ३३
काल आत्मा रामो लोकः स्वभावो धर्म एव च इति मावद धा प्रदुर्गा व्यतिक्रमा ३४
उद उ गुणो धुव त्मानो पि देह जेध नया सतः गुणो न वध्य ते देहा वध्य ते वा कये विभो
३५ कं थ व नैत विहरे वै वा तापे तल सत्तेः किं भुजाते त वि स जेध पाता सा तथा वि वा
३६ एव दस्यु तमे वृत्ति प्रम प्रमृ विहां च। नित्यमुक्तो नित्य वद एव क एवति मे धम ३७
इति भागवते एका दश स्कंधे भाव दुद्व व संवा दे दश मो ध्याप भावा उ वदो मुक्त
ति व्याख्या गुणा तमे न वसुत गुणा स माया मूलत्वा त्रमे मो हो न वंचने १ शोक मो हो

भाग-१०
 ३०
 सखंडः खंडेहायनिश्चमायया स्वप्नोपयात्मनः ख्यातिः संसृतिर्ननुवास्तवा १ विधावि
 होममतनविद्युवशरीरिणां मोक्षबंधकरी आघेमायामेविनिर्मिते ३ एकस्यैवम
 मांशस्यजीवस्यैवमहामते। वंधो। स्या। विघ्ना। नादिर्विघ्नावतथेतर ४ अथवद
 म्पुक्तस्यचैलत्तणवेदामितो। विरुद्धधर्मिणोस्तस्थितयोरेकधर्मिणि ५ भुयस्मी
 वतोसदृशो सखायोपदध्यतोऽतनाडौचर है एकस्ययोः। वादतिपिष्यलात्रमन्या
 निरत्रोपिवलेनभूषा ६ आत्मानमन्यंचसवेदविद्वानपिष्यलादोननपिष्यलादेः
 पोविघ्नापुष्करुनित्यवदो विघ्नामपीपः सनुनित्यमुक्त ७ देहस्वोपिनदेहस्त्वोवि
 द्वास्तप्राधयोऽतः अदेहस्त्वोपिदेहस्त्वोऽनुमतिः स्वप्रदग्ग्या ८ इदियोरिदिया
 शेधुगुतोऽपिगुतीधुवापस्यमाशोहकुपीचविद्वान्यत्नविक्रिप ९ देवाधीने
 शरीरे सिन्धुगुमाभावनकर्मणा वनेमानेवधुस्तत्रकत्रीस्मीतिनिवध्मते १० एवंशि
 रक्तः शपनत्रासनायनमज्जनैः दर्शनस्पर्शनप्राणाभोजनश्रवणादिषु ११ नतथा
 वध्मतेविद्वस्तत्रतयादयन्युत्तान प्ररुतिस्त्वोयसंसक्तोयथाखंसविता निल १२
 येशास्त्रीरुपासंगशितपात्रनसंशयः प्रतिबुद्धरवस्वप्राज्ञानात्वादिनिवर्तते १३
 यस्यस्युवीतसंकल्पाः प्राणादियमनाधिवासनयः सविनिर्मुक्तोदेहस्त्वो। विहितहु

ताम०
 २०

तो १४ यस्यात्माहिस्यतेहिंसायेनकिंचिदध्ययाऽअर्चतेवाचचित्तत्रन्यतिजिय
 तेबुध १५ नरुचीतेननिदेतुर्वतः साधसाधुजावदतोयुगादोषाभ्योवर्जितः समदा
 म्मुनि १६ ननुपीत्रवरेकिंचित्रधमयेन्साधसाधुवा। आत्माएमोनयावृत्ताविच
 रेत्तत्रवन्मुनि १७ शब्दवस्यतिनिष्ठातोऽनित्तातोऽनित्तायात्येयिदश्रमस्तस्यश्र
 मफलस्यधैरुमिवरुत्त १८ गोदुखदोहमसतोचभायोदेहपदधीनसमत्प्रजोव
 विनेवतीशोऽतमेगवाचैहानोमयाऽरुविदुःखदः स्त्री १९ यस्मान्मेपावनमेगक
 मिस्थितदुवत्राणानिरोधमस्पृशीलावतारे। सिमज्जनवाग्यादेभ्यामिरेतोविभयान्
 धीर २० एवंनिज्ञासयायोत्तानात्वभ्रममात्मनि। उपायमेत विरंजमनोमयथोसवे
 तः २१ वधनाशोधाण्डेमनोवस्यतिनिश्चले। मपिपर्वीतिकर्मीतिनिर्येरुः समा
 चर २२ अद्वास्तुमकथाः श्रावितसुमदात्तकथावना गायत्रनुस्मरन्वमेज्जनवा
 निनपन्मुहु २३ पदर्थधर्मकामादीनावर्त्तमदयाश्रयः जमतेनिश्चलांभक्तिं म्पुद्ग
 वसुनातेन २४ समोऽलक्ष्मणभक्त्यामपिमोऽप्यासिता। सवेमेदर्शितेसद्विर्जसा
 विंदतेपदेरध २५ उहवउ साधुस्तउत्तमश्लोकमतः कीदकविधः प्रभो। भक्तिस्त्वो
 ययुज्येतकीददर्शीसद्विदता २६ एतमेधुरुवाधसुलोकाध्यरुजगत्प्रभाप्र
 तातापा। अत्तायप्रपत्रायचकथ्यतो २७ त्वेवस्यपामयोमपुरुषः प्रकृतेः परः

अवतीर्षीसिमावस्तेछोयात्रयथावपु १८ भावाउ कृपावृत्ततदौहसितित्तुः सवे
हिनां सससातेनवपात्मासमः सर्वोयकारक १९ कामैरहतधादेतोमनुः शुविरर्षि
चनः अनीहोमितभुकशान्तः स्थितोमृतरागमुनि २० अप्रमत्तोगीतामाधवि
माजितवदुताः अमानिमानदः कव्यभिन्नः कोसिकाकः कवि २१ आतायेवेमुपासो
वात्पयाविद्यानपिस्वकाचधर्मीन्तेत्यज्ययः सर्वानांभजेतससप्तमः २२ ज्ञाता ज्ञा
ताचयेवेमायावानपश्चात्सिपादशः भंजत्यनन्यभावेनतेममत्तातमासता २३
मस्त्रिगमदुक्तजनन्दरीनस्पर्शनाचर्चनोपरिचर्यास्तुतिः प्रदुगुताकर्माचुकीर्तनु २४
मत्कथाश्रवणोश्रद्धामदनुधनमद्वय सर्वलाभोपहराहास्येनात्मनिवेदने २५
मन्त्रसकर्मकथनेमपयानुमोदने। गीततोडववादित्रगोष्ठाभिर्मदूहोः सव २६
यात्रावीसविधनंवसर्ववार्षिकयवेसु। नैदिकीदीप्तामदीपयुतधरा २७ म
माचीस्तुत्ययैश्रद्धास्वतः संहस्यचोद्यमः उद्यानोपवनाकीडपुत्रमैदिकर्मणि २८
समातेनीयतेपाप्मोसेकमेउत्सवर्तनिः गृहशुश्रूषः सोमसुदासवधदेमायया २९
अमाणिस्वमदेभित्वंरुतप्यापरिकर्तनोः अपिदीपावलोकेमेनीयपुन्याश्वेदितं
५० ययदिधतमलोवेयज्ञातित्रियमात्मनः तत्रत्रिवेदयेमस्तंरुतेनेत्यापकल्पते
४१ सूर्योनिर्बुहारागावोचैः सवः खेमरुचसोभरात्मासर्वभूतानिमदुपज्ञाय

निमे ४१ सवेनुविधयात्रयाहविषाचौयजेतमाः आतिथ्येनदुविप्रायेणोर्षायच
सादिना ४२ चैस्मवेधुसक्त्याहदिविष्मनविषया। वायीमुख्यविषातोपेदुवे
स्तोयप्रयस्कृते ४३ स्तुतिभिस्येभ्रिषितिमदयेप्रोखवक्रगादीवजैः पुक्तंचउभुजं
शोतेधयत्रर्वैसमाहितः ४६ रथमर्चनमावेवोपजेतसमाहितः समतेमपिसदु
क्तिमस्यतिः साधुसेवेया ४७ प्रायेणभक्तियोगेनससंगेनचितोद्वयनोपायोविद्य
नेसध्याउ प्रायरादिसत्तामहं ४८ अथेतस्यमंगुलंश्रवतोयदुन्दनासगाय
मपिवत्तामितेमेभ्यः सद्गुसंख्या ४९ इतिमागवतेएकादशस्कंधेएकीदशः
भावाउ नरोधयतिमीयोगीनसोख्यधर्मएवच नस्वाध्मयस्यपस्यागोनेषा
पूतनन्दस्त्रिगा १ त्रतानिमत्तः छेदासितीर्थानिनियमायमा यथावर्देससंगाः
सर्वसंगायहोदिमी २ ससंगेनदिदैतेषाणउधनामगाः खगाः गंधवीसुरसीना
गाः सिद्धाश्चारागुलका ३ विद्याधरापुनुछोडवेष्पाः श्रद्धाः स्त्रियोसजाः जनस
मः प्रहृतयः लसिस्तस्मिन्गुणेनप ४ वहवोमस्यदेप्राप्तास्त्वाधकायाधवादयः स
नुषयवीवलिर्वातामयश्चाथविभीषणा ५ सुग्रीवोहनुमानसोगतोमध्ववति
कपयः व्याधः उल्पावृजेगोक्षोयज्ञस्तथापारं ईतेनाधीतश्रुतिगाणानोपातमह
त्तमाः अवुतोत्तसतयसोससंगा-मायुपागता ७ ॥

कैवलेन हि भावेन गोप्सो गावो घमात्राव मगाधये न्येमुद विषो नागा वसिहामामीपु
 रजसाय न्नयोगेन सोऽख्ये न हानवतयो धर्तः ॥ ५ ॥ दार्याद्या ध्याप सन्यासः प्राप्नुया
 धत्तवानि पि। रामेरा साहसं पुनः प्रसीते श्रापः किनामप्यनुत्क विनाः विगाहभा
 वेन न मे विषो गती ब्राधयोन्यं दद श्रुः पुत्रायेतं स्ताः देयाः प्रवृत्तमेन नीताम पिबुत्
 रावन गोचरे रा रुता धव साः पुनरंगाता सोही नामयक स्य समावभ्युः ॥ ५ ॥ ता न वि
 दं सधनुषं गदह धिघः स्वमात्मानमदस्तये दे मया समाधौ मुनको द्वितीयेन धः प्र
 विष्णा दुवना मनुषम क्तमा मरा जा मघ्न पविशवताः वृक्षमीप मप्रापुः सगो
 ठत मह स्त्रशः तस्मात्समुद्बो ह्यवो दनो प्रतिबो दनो प्रकृतं च निवृत्तं च श्रान
 यं श्रुतं मेव चामामे कुमेव शरा मात्माने सवदे हि नाया हि सद्यो त्मभावेन मया ध्या
 ह्याकुतो भयः ॥ ॥ ३ ॥ दुच्युवाच ॥ ॥ ससयः सच तो वावत वयोगा घरे ह्यु न निव
 तैत आत्मेन श्राम्यति मे मनः ॥ ॥ श्रीमगावो जुवाच ॥ ॥ स एष जीवो विवृ प्र
 सतिः प्राप्तेन घोवेरा गुणानु प्रविष्टः मनो मप सस्य मुपे स न दे मात्रा यवो वेता
 न्ति स्थ विष्टः यथानलः खे नि सवंधु न स्मावलेन दा नुराप मिमथ्यमानः ॥ श्री
 नृसना तो ह विषास मिध्यत तथैव मे दृक्त्रिपे हि वादि रा। एवादि ० कर्मग
 ति वि सग्री द्वा गो सो द कृष्णरी सु ति श्रसं कल्प विज्ञान मथा भिमानः सच रजः

सच तमो विकारः ॥ अये हि वादि रा। एवादिः कर्मगति वि सग्री द्वा गो सो द कृष्णरी सु
 ति श्रसं कल्प विज्ञान मथा भिमानः सच रजः सच तमो विकारः ॥ अये हि वादि रवद्वृत्तयो
 निवृत्त ए को च यसा स आघः विविष्ट शक्ति वेदं येन भाति नीजानि यो नि प्र निषय यद्वृत्त
 यस्मि विद प्रोत्तमरी घयो ते परो यथा तनु विज्ञान स ह्य। एष स सानरुः पुताः कर्मा
 त्मकः पुष्प फलेषु स तदे अघ्न रजिता तम लक्ष्मि नालः पंचे धः पंच य स प्र सतिः दशैक
 शा सो द्विष्टु पाती नी दु ह्यि व न्क सो द्वि फलो इ कं प्रविष्टः अदं ति वेकं फल मया शि धा ग्रा
 मे वरा एक मराण वा सा। ह सा य एकं वज्र न ए मि ध्ये म्मा यामये वेद सवेद वेदो एव गु
 नूपा सतये क भक्ता विद्या कु गारे रा शि से न धीराः विकृ यती वं श घम प्रम तः सय घ
 वात्मानम थत्त जारु ॥ ॥ २ ॥ इति श्री भागवते महापुाणे एक दश स्कंधे भगवदु द्वय से
 वादे द्वादशो ध्यायः ॥ ॥ श्री भगवा जुवाच ॥ ॥ सचैव जस्तम दुति गुती बुद्धे न वात्स
 नः सत्ये न न्यत मो हयात् सचं सचै न वै व हि सचा हर्मा भवे ह्वा त ए सो म ड्क्लि ल
 हराः सा चिके सा सया सचं ततो धर्मः प्रवेत्तै धर्मै रित्त ल मो हया स च ह धिनु
 जैमः ॥ आमुन एति न लो सु धर्मो भये हत आगमो घा प्रता देशः कावः कर्म
 व ज न्न व ध्या नं मे चो य से ह्यो रो दशै तै गु प्य हे त वः तत्र शा न्दिक म वे घा घं य द्द हः प्र

वसुते निर्दितामसंतत्राद्यायसंतदुपेति संसा चिकार्यवसेवेतयमान् सवविदहये ततो य
 मस्ततो ज्ञानेयाव-स्रति मोहने वैरासिं घर्षतो बहिदधुशां म्पति न हने एवमुपायस
 यजेदेहशाम्पतिन क्रियः ॥ श्रीउद्धउवाच ॥ विदेति मर्त्याः प्रायेण विषयानपदमा
 पद्यते तथा विभुं जतेरुद्धत कथं यत्वरजक ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहमित्यन्य
 शब्दुद्धिः प्रमत्तस्य पाददि उ-सर्प्य निजो ह्येतो वैकाकिं मनः रयो युक्लक्ष्मम
 सः संकल्पः स विकल्पकः ततः कामो गुणाध्यानादः सहष्ठादुद्धमतेः करोति का
 मवशातः कर्माः शेषं जितेन्द्रियः उ-खोददको नित्यं यत्पत्यो विगविमोहितः रज
 स्वमो-यां यदपि विद्याविहिंसधीः पुनः अतदि तो मनोयुं जन्मस्य दक्षिणं सज्जते अ
 प्रमत्तोनपुंजीतमनोमप्यप्यप्यनृणैः अनिविस्मयथा काले जित आसोजितास
 नः एतावानुयोगादिशो मछिष्यैः सनकादिभिः सर्वतो मन आहृष्टमघृष्ट
 वेश्यते पर्या ॥ श्रीउद्धउवाच ॥ पराचे सनकादिभ्यो येन प्रेण केशवयोगा
 दिष्टवानेन द्रुपदिष्ठा मिवेदिउ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवं एष्ये महादेवः स
 घं भर्तुं भावेनः श्रायमानः प्रश्नवीजनाभ्यपद्यत कर्मधीः समामवित्तपदेवः प्रश्न ॥ १५०
 पारजितायिया तद्याहेहं सन्प्रेणस काशममगमत्तद दष्टुमात उपवृज्यते च ॥ २३

यादापि बंदने बुद्धरौमप्रतः कृचापप्रष्टुः को भवानिति इत्यहं मुनिभिः एष्वस्य च जित
 स मिस्तद ॥ यद्वोचमहेतोभ्यस्तदुहवनिचौधमे वृत्तुतो यधना नाचं आत्मनः प्रश्न ईदश
 कथं यदेतवो विप्रावकुर्वामेक आश्रफ यचात्मवेबुधनेषु समानेषु बहस्तनः को भवा
 निति वः प्रश्नो वाचां भो सनयैक मनसा वृत्तादस्मात् स्थिते नैर्यो दिव्ये अहमेव न म
 तो न्यदिति बुधधुं जस गुणोद्या विशते वेतो गुणाश्चेतसि च प्रजाः जीवद्यदेह उभये
 गुणाश्चेतो महात्मनः गुणोद्युचा विशस्त्रितमभी सं गुणा सं वया गुणाश्चेत प्रभवामद
 य उभये त्यजेत जायच्वप्रः सुसुं संच गुणा तो बुद्धिदे तयः तासो विलक्षणे जीवः सा
 हि चैन विनिश्चितः यदिसं सति त्रे धो घमात्मनो गुणा वृत्तिदः मपि नुतु र्ये क्षितो जे द्या
 स्थागास्तदुगा चेतसा अहंकारकृत वेधमात्मनो य विषये यं भविहान त्रि विं स से सा
 र्वितो सु र्ये क्षितस्त्यजेत यावन्ना नार्थधीः यु सो न निवर्तत पुक्तिभिः जाग र्ये विद्या
 त्रजेः सुप्रेताणां पथा असवादात्मनो न्येयो भावानो तं कृताभिदा गतयो हेतव्य
 साम्प्राः च प्रदशयथा यो जातो गौरव हिन्दु ह्या धर्मि तो र्थात भुंजे समस्तकारो
 हं दित सदहास्य सुप्रेसुस सउपसेहर ते स एकं सम्य चया त्रिगुणा वृत्तिदी दिव्ये

भा.ए.
३४

शाल्वं विमृश्य गुणतो मनसस्त्वं स्वस्वाम्यापामविक्रिनादतिनिश्चिताः संक्षिप्तहार्द
मनुमानसदुक्तीत्तज्ञानासिनाभजनमाधिलसेशयाधि दृक्तविभ्रममिदमनसो
विलासे दहं विनष्टप्रतिबो लमलावतचक्रैश्चिज्ञानमेवमुक्तवैव विनिमाद्यज्ञाप्रति
भाग्याविसर्गकृतो विकल्पः दष्टि ततः प्रतिनिवर्त्य निवृत्तचक्षुतस्त्वैवैति न सखा
उभयो निबिहः संदश्यते क्वचिद्वदी दमवस्तुध्यास्यते भाग्यनभवेत् स्मृतिरानि
पातात् देहवेन चरमवस्थितम् भूते वासि दानयश्च जितो भग्न सन्त्य देवा दुपेत
मथं देववशादयेतं चासौ यथापि कृतमदिशामि दोषः देहोपि देववशात् खलुकर्मणा
वत्तद्वा र्थमकप्रति समीक्ष्य त एव सासुः ते सप्रपंचमधि नृसमाधि योः छाप्रपुनर्न भ
जते प्रतिबुद्धवक्ताः मयेतदुक्तं बी विप्रागुत्तमस्योख्ययोगयोः पानीतमागते पञ्चपुष्प
हर्म्ये चरमा अहंयोग्यासोख्यसत्यार्थं तेन जसः पापयोः द्विजम्रेष्टाप्रिय
कीर्त्यं देववशात् मोभजतिगुणाः सर्वे निर्गुणानि ये रुक्मसहदे प्रियमात्मानं साम्या
संगादयोग्याः इति मे छिन्नसंदेहामनुयः सनकादयः समाजपि चाण्ड्य भक्त्या
ग्यातसंस्तवं तैर्हंपुजितः सम्पकसंस्तुतः परमधिभिः प्रत्येययुक्तं भामपश्य
तः परमधि नः ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधभावाद्ववसंवदे नयो

સમઃ
૨૫

दशोधापः॥ ॥ श्रीउद्धवउवाच॥ ॥ वेदंति कस्य श्रेयोपेक्षितं नृवृत्त्यवादिनः तेषां विकल्प
प्रधान्यमुताह्वयः प्रमुष्यता भवतोदाहृतः श्रामिनमेतियोगो न पेक्षितः निष्पद्यते
तः संगे येन च द्राविणे मनः॥ ॥ श्रीभगवानुवाच॥ ॥ भक्त्या नैव नृणां प्रत्येकं वागीधवे रस
सितामयाद्यैर्वृत्त्योः प्रोक्ता धर्मो यस्यां मदात्मकः तेन प्रोक्ता वपुजाय मनवे पूर्वजाय च
ते तौ स्यादयोग्यः स सवत्स्रमहर्षयः तैभ्यः पितृभ्यः सत्सु त्रदेवदानं नृणां सुखाः
मनुष्यासिधांधर्वाः सविद्यादाएवात्माः किंदेवाः किं नृणां पाः रक्षः किं पुनृष्टादयः
वन्द्यः तेषां प्रकृत्या राजसचते मीधुवः यामिर्भजानिभिर्घते भूतानो मय यस्तथाप
था प्रवृत्तिः सर्वेषां चित्तावाच सवृत्तिरिति एवं प्रकृतिवैचित्र्याद्विघते सततं यो नृणां पाद
पर्यं शाक्रेषां विनाशेऽमनो योषते मन्मायामोहितधियः पुनृष्टाः पुनृषर्षभः श्रेयो
वदेत्स नैव ज्ञाते यथा कर्मण्यथा रूचिधर्ममेवेयमश्नान्येकामसत्यं दमंशमै अनेव वेद
तिष्ठार्थं वै रंश्वर्यया भोजनं केविघ्नततयोदानं उता निनियमात् यमान आर्घतवेत
मेवेयां लोकाः कर्मविनिर्मिताः उः खोदकींस्तमोभिष्टा नृदानं दाम्बुचाप्यिता म
प्यार्थितात्मनः सम्यगिदं रंश्वसर्वतः ममात्मना सुखेयं तेनैकैः स्याद्विषयात्मनः
अकिञ्चन ह्यदानं सुखं धामेनैव साधितं तेनैव योगे सिद्धिर्न पुनर्भवेत्कोपमप्यस्मिन्तानै

संदर्भात् संख्योलेखुचिस्मितं समानवर्णाविन्यस्तसुखमकरं रंतेमांवेद्वणश्या
मंश्रीवसश्रीनितनेशखचक्रादाण्यवनमाविभूषितंनयुरैर्विलसत्यांदैकौस्तुभप्रभया
वृत्तं कृमकिरीटकाकाकिस्रजो गदावृत्तं सर्वोत्तमसुंदरद्वयं प्रसादसुमुखेत्तपो सुख
मात्रमपि ध्यायेत्तर्जोस्तु मनो रधत देवि प्रभाति। दियार्थं ध्यायेत्तु साकृत् भूतमनः बुध्यासा
रथिनाधीरः प्रगायेन्मयि सर्वतः तसर्वं व्यापकं चित्रमाकृष्य चोमिधायेत् तच्च यत्कामदा
तेवेदुयः सुस्मितं ध्यायेन्मुखे तत्र सत्त्वपरं चित्रमाकृष्य चोमिधायेत् तच्च यत्कामदा
हानं किंचिदपिन चितयेत् एवं प्रसादितमतिमर्मा मेवात्मानमात्मनि विवृष्टमपि स
वर्तमानं यो हृदयकमलमतिध्येयं वेत्तु चैव सा न प्रगावमयमत्तं कंयात्रिद्वान्
गम - हो गुरु शिवयोगे सत्तैतत्तस्य मेकं सकृदपि प्रसादा ध्यायेत्तयस्य सुकृतः च
तर्था ध्यायः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ नितेदियं यत्पुनश्च नितं स्वासंध्ययोगिनः ॥
मपि ध्यायेत्तत्रैत उपनिषंति सिद्धयः ॥ ॥ सीउहउवाच ॥ ॥ कथा धारणा पाकाश्च
कथं वासि ध्यायेत्तु कति वासि द्वयो ब्रह्मिणे नीसिद्धिर्भवान् ॥ ॥ सीभगवानुवाच ॥
॥ सिद्धयोऽष्टादश प्रोक्ता धारणा योगापायैः तासां मष्टां प्रत्यहं नान्द्रो वगुण्यहेतवः ॥ ॥
शिरामामहिमामामत्रैलक्षिमा प्राप्तिरिद्विदैः प्राकाशं च श्रुतं रं सुशक्तिप्रदा माश्रीना ॥

गुरोस्त्वमेवोचसिता यका मस्तद्वष्ट्यति एता मे सिद्धयसो म्य अष्टावोत्पत्तिकामताः अनभि
मचेदेहमिन्द्राश्रयादशेन मत्तोजवः कामन्यपरकायप्रवेशने सुकृतं मत्सुदं वानो स
हक्रीडं नुदर्शनं ॥ यथा सैक्यस्येसिद्धिं ज्ञाप्रतिहता गतिः त्रैकालं च मद्दं दं प विचिताप
मिज्ञता अक्तीं गेवु विषादीनां प्रतिसेभोय एतयः एताः श्रोद्देशतः प्रोक्ता योगाधारणासि
द्धयः यथा धारणाया साध्याया वा यात्रिबोधमेभूतं सत्समात्मनि प्रयितनात्रे धारमेत
नः अणिमानमप्रोतितं मात्रोपासको मम महत्या न निमपियरेष्टया संसोतं न मनोदच
तेव महिमानमवाप्नोति भूतानो च ययकृययकृ यरमात्मानं वेत्तु भूतानो सपिंजय
ज्म काले सत्समा र्यं तं योगी लक्ष्मिमानमवाप्नुयात् धारयन्मयहेतुचेमनो चैकाकिं विवे
सर्वं दिपाणामात्मचेष्टाप्रि प्राप्तीति मननाः महत्यात्मनियः मन्त्रे धारयेन्मपि मानसं ॥
प्रकाशं पर्यमेष्टये मेदते च तज्जननं ४ विष्णोऽधीश्वरो वित्तं धारयेत्कल विग्रहे सैदं शक्य
मवाप्नोति चेत्तत्तत्तत्रोद्यतं नारायणो नृणां लब्धमगव कृष्णं हिते मनो मय्या दधुषा
गोमदमर्मा वशितामियात् निर्गुणो ब्रह्मणि मपि ध्यायन्त विशदेयनः यो मानेदमाप्नो
ति यत्र कामो वशीयते श्वेतदीपमत्तो चित्रं शुद्धं धर्ममयं मपि ध्यायेत्ततो याति वैद
मिर्हरितो नरः मय्या र्कशात्मे निप्रातो मनसा योषमुदहृष्टं त्रौपल्यं लाभतानीहं सोऽपि

भा:ए.
१७

वः श्रुत्वा तस्यैव चतुस्त्रयस्य संयोजनं चकार मपि चतुष्टयं मां तत्र मनसा ध्यायन् विभ्रं यथ
 तिस्रस्तदकं मनो मपि तस्यैव तदेतदनुवायुनाः महाराणा नुभावेन तत्रात्मा यत्रैव
 प्रतः यदा मननं उपादाय यद्यदुपैव भवति तत्तद्वे मनो न प्रमो गवत्तमाश्रयः परका
 यं विशतं सिद्धं आत्मानं तत्र भावयेत् पिंडे हि चाविश्यात्मा वा पुमृतः घटं द्विवत्
 स्त्री पीड्युगटं प्राणं हतुं कं यन्मर्षं सु आरोग्यं सुखं धीय वृत्तानां चोन्मज्जेतुं वि
 हसिष्यन्त्येता कं डिमकुं सत्त्वं विभावधत् विमानेनैव लिखुं तिस्रचयनीः स एव
 यः पथा वैकल्पे दुष्पथा यथा वा मत्परः पुमान् मपि सत्यं मनो मुजत्रया तत्समुपास
 तं यो वै मडावमायत्र दुर्गि सुर्वै सिनुः पुमान् न कुतश्चिद् द्विहयेत तत्पुत्रा ज्ञाय यामम
 मडत्तामुदसचक्षुषी गो नो धाराणा विदः तस्य त्रिकां सिका उद्विज्जेन्मम सत्यं दहितं
 अग्रादिभिर्न हयेत मुपैगमपेवपुः प्रयोग आत्र चित्रया दसा मुदकं यथा मदि
 मती नु ध्यायन् श्रीचक्रा स्त्रविमर्षा धृजा तपत्रयं ननेः स भज्जेदपरजितः उपास
 कश्चा मा मेव योगा धाराणा कामुनेः सिद्धेयः पूर्वकथिता उपवेत्य शंभनः जिते दिपुत्रा
 तस्य जित्वा सात्मने सुने मद्या सा धारयतः कान्तु सि वि सु दुर्लभाः अंतर्गता ये तां
 जतोपागमुत्रम मया सधमा नध्यका सत्पराः हतवः तन्मोघ धितयो मंत्रैः धावती

गम २३

[illegible]

प्रयत्नेन पतिपुत्रो हि केशवः होत्रयो वासुदेवस्य वलं चाचमेव च वलसंन्यासिनं रूपम
 क्लृप्तप्रतिमादिकं यदि हि सिद्धिपुण्यं तर्ह्यसंसारसंगं शालग्राममयं शैलभक्त्या च
 ग्रामहामते स्वं वै कल्याणयोगोर्गवहते शैलनाथ के तेन व्युत्पद्यते सत्त्वत्रैलोक्यसु
 नाचते सा लग्रामशिलान्तये प्रेक्षुनिमहीन्ते वैष्णवाय त्वेदेतत्तेन त्रुतागमे उले
 आर्चतः पूजितो व्यात ४ संस्तुत इति लनाथ कदापि न मुपका नाप किं पुनर्दम्य शासि
 नो नै निष्ठा घृष्याणां वृणां सागरा संगमाना कुत्सेत्रा दुःशमूनां सा लग्रामसिलोद
 कं यदि मुक्तो महा पाये ते न संसृजु वेदा मुक्तै नात्र सुदहः शालग्रामसिलोर्ध्वनं
 शालग्रामसिलोच्चतै चैयन म्याप्य कुं कुं देह धानपते नित्यं समुक्तो नात्र संशयः
 शालग्रामशिला च तै निमोत्ये शिनसा बहेत हे नि नै च सम तेष्यो बुद्ध्या रा कथ्यती
 यी शालग्रामसिलोदत्रे नै वेद्यं पस्तु तत्तेषु स प्रेक्ष्याव को नित्यं विज्ञो के महापते
 शालग्रामसिलोत्पन्नसंशयं कुरुति दिनं दिने तै दे तं वा न्ये भयं पितृ सिद्धि
 शोक समया लग्नम समीपे तु यः स्नादकं उतेनः नित्यं प्रित्तिके वापि - याग्रा
 हसमते नैत शालग्रामसमीपे तु भस्त्रायुस्त वाचने कनोति दूष्मन् सा सयुना राम
 तितना च हन शालग्रामशिलाय स्पनित्यं तिसृति वेशमनि तत्र वद्वीति तीर्थीनि २८

सार्थसुनामत्वा ४ शालग्रामशिलानि संतनयापति यो नः आर्चितं मे न रा क्लृप्तं अचुसाह
 वनत्रय अत्र काले विपस्यास्ये शालग्रामशिलोदकं क्षिप्यते पापिनो पीह स पापियां
 गति नो नाया समो देवन तिष्ठि द्वा द्वा सम विष्णु पाहोदकं स्तुत्य न तो र्व भवन त्रयं
 दशनायास्यते कर्त्तुं त्रिभुवनी प्रन प्रलया तस्मात् स र्वा मंजरी नित्यं त्रिनेत्र सत्त्व तस्य
 त्रै केशव एव त्वां शि यामर्धनि अहमा त्मे देवामीषो भक्तानां सुददी श्वाः अहम
 र्वा निभूता नि तेषां क्षुद्रुदुकोप्यः अहं गतिर्गति मते कालः कस्य पतामहे गुणानां
 वाप्यहं मायं गुणिनां तन्नि को गुणाः गुणिरा माप्यहं सुत्रमह तो च महानहं भूषा
 रा माप्यहं नो ब्रह्म ज्ञेया नाम दे मनः दिव्यगर्भं वेदाना मे ज्ञा रा प्रण च स्मिन् अहं
 रा मां क रोस्मि य हा नि छं द सा महः दे देहं सर्व देव नो वरुना मस्मि ह य वा रा आदि
 त्यां नामहं विष्णु देहात्तां नी से नो हितः वरुणी रां भृगु रं रा जषी रा मां महं मनुः दे
 वषी रां नां देहं दे वि धो न्मि भेनुषु सिद्धे आणा कं पितः स्य रां हि य त रा रा
 प्रजापती नादं तो हे विष्णु मां महं मयं मां विष्णु व इंद्रे त्या हे प्रजा दे म सु दे स्वां सो
 मनः शो य धी ना धते शयं रा रं सो एरा वते गजे दु रा पा दे सो वरुणां प्रभुं तेषां
 चुम तो र्ष्यं मनुष्या नां च भूषति उच्चैः प्रजा तां रां नां धातना मस्मि कां वनं यम

संज्ञमतां वा हे सूर्या नामस्मिन्वास्तुकिं नामां दृष्ट्वा मनेतो हेमगेतुः प्रसिद्धिं देहि नो आश्रमा
 णामहे उर्ये चार्त्तानो प्रथमो नद्य तीर्थीनी शोभसो गणो समुद्रः सरसामहे आपुधानां वज्रा
 हे त्रिपुराघोष उग्रता धिष्णु नामस्मिहं मेतु गहनानी हिमालवः वनधतीनामश्नुते
 त्रैषधीनामहे जव युतो धसं वधिद्यो हेतुस्य धीनी वदस्यतिः कंदो हे सर्वसना न्यामय
 ण्यो भगवानन यज्ञो नंबुस्य पज्ञो हे वृत्तानो भविदि सनो वाद्यग्या कौतुवगाभाशुवीना
 मय्य हे श्रुतिः योगानामात्मसंयोधो मेत्री पीयतो अक्षीक्षकी कौशला नाविकल्यख्या
 तिवादिनां स्त्रीणां तु शतत्रपा हेतुसंस्त्रायमुवो मनुः नारायणा मुनी नो वाकुमारो
 सत्यचारिणा धर्माणां मस्मिन्नासः क्षेमाणां महिम्नीतिः सुधानां सत्तमो
 नं प्रियुना नाम जस्ताहे संवसरो समभिषिषाम तनो मधुमाधवी मासानां मार्यशी
 की हेतु चत्वारणां तथा भिजित अहसुमानो चकते धीराणां देवतो सितः देवापनोधि
 व्यासानो कवीनां आत्मवान् वासुदेवो भावतो चेतु भागवतेश्वरं किं युद्धा नार
 नुमान विद्याधराणां स्वरुशेनः रत्नानां पद्मरागा स्मिय प्रको शांतु पेशा कुशाम्भि
 दर्भजातीनां वा मज्जुदे विद्महे व्यवसायिनामहसस्मीः कितवानां तुल्यग्रहं हनुमा
 न विद्याघ्राणां स्वरुशेनः रत्नानां पद्मरागा स्मिय प्रको शांतु पेशा कुशाम्भिदर्भजा

राम
२६

नीनां गच्छामान्यदविष्महे व्यवसायिनामहं सस्मीः कितवानां तुल्यग्रहं तितिनामप्रति
 हराणां सचेस चमतामहं तंजः सहोवल चत्तां कम्पी हे विदिसा चत्ता साचत्तोन वमूनीना
 मादिमर्त्तिरहे परा विश्वावसुः पृथु वित्रिगंधर्वो श्वरसामहे भूधराणां महेश्वर्यो धमा
 त्रमहं युवः अयो रसश्च परमस्ते जिह्वा नो विभावसुः प्रमोस र्युत्ताराणां शशोहनभसः
 परा वसुधाणां च खिलरहो वीरणां महमर्त्तुनः भूतानां चित्तिउत्पत्ति रहवै प्रति संक्रम
 गत्युत्तारां वीयाहना सन्निदध्याशिलत्तारां आश्वरः श्रुत्य चत्वारामहं सवै दिव्ये दिव्ये
 पथि वीवापुराकाश आयोन्यो रहं महाश्रविकाः पुत्रुवीय कंजः सचेतमः परं अ
 दमेतत्प्रसंख्यानं ज्ञानं तद्वा विनिश्चयः मयिश्चरे राज्ञी वेन गुणो न गुणिना विना सवो
 त्मना पिसवैराणभावा विद्यतेष्वचित्संख्यानं परमाणुना कालेन नृपितमपा नतथा मेवि
 भूतोना सज्जेतानिको धिः तेजः श्रीः कर्मिर्निरूप्यो ह्यो ह्यगः सोभां भ्राः वीर्यं निति च
 चित्तानयत्रयत्रसमेशः एतास्ते कोर्त्तनाः सवै संक्षेपेण विप्रतयः मनोविका र्वेतपथा
 वाचा विधीयते वावयदमनो यच्छप्राणो यच्छेद्रिपाति च आत्मना मात्मना पथेन भूयः क
 र्यसेधूनः पवैवा धूनसासमग सपथेन धियां पतिः तथयुजंतपोदानं श्रवसां मयः
 बुवत तस्माद्वीमने प्राणा निपठेन्नय पिराः मद्धति सुकृपा तु भ्याततः परिप्रमाप्य

भा.ए.
३०

तो ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे कादशाक्षं प्रमाणं द्रष्टव्यं वादो महाविभक्तिर्नाम बोद्धव्यं
 भा.ए. ॥ श्रीगुरुवन्दनः ॥ यत्स्वयाभिहितः पूर्वधर्मस्तद्विस्तृताः ॥ वृत्तिः प्र
 मावाचतो सर्वेषां द्विपदामपि पृथगुप्रायमानेन च विभक्तिर्नाम भवेत् ॥ धर्मस्यो
 विदितं न ज्ञानमात्रं न ह्यसिद्धं किं महावाहो धर्मो यमकप्रभो यत्नेन हं सख्येन
 बुद्धुमीत्यादिमाधव सुदयान् सुमहता कतिनामित्रकरीन् न प्रयाधो भवेति शायत्र
 मन्त्रिधराः कलाः कर्त्रे विता प्रवक्त्रो वेभवन्तामधुमदन त्यक्ते महति वेदे व विनष्टकः
 प्रवृत्तिरिति तत्त्वेनः सर्वधर्मो धर्मस्तद्विस्तृताः ॥ यथा यथा विधीयत तथा च
 सर्वमेप्रभाश्रितुक उवाच ॥ इत्येवमप्यमुष्येन ययः सभावाचनः हनिप्राक्तं त्वा
 यश्चर्यानीधर्मानाहसनात्तानान् ॥ श्रीभागवानुवाच ॥ धर्मो यस्य तस्य प्रभूतिर्ये
 यस्य करोम्यथा ॥ बर्णास्त्रमाचारवतो न मुद्वनिबोधमो आदौ कृतपुरोवर्गा निरा
 हं स इति स्पष्टं कृतकृत्याः स राजा रातस्माकृतपुरोविद्वेदः प्रयाच एवाग्रे धर्मा
 हं वयं न एद का उपासते तपो निष्ठाहं संमो मुक्किस्त्रिधाः ॥ त्रैतो मुखे महाभागा प्रा
 णा मे ह दयात्रयी विद्या परमत्रया ॥ अहमासुत वन्मावः विप्रत्तत्रिपविष्मृता मुखना
 ह उपादजः ॥ वेदाष्टा उवाच ॥ तातय आत्मा नो ज्ञातः ॥ गृहाश्रमा जघनेनो ब्रह्मन्

राम
३०

यद्दहो मम वत्सल्लाहनेवा सो न्यासः सीवीप्यवहितः ॥ वृत्तिनामाश्रमात्तो न जन्म
 म्पुनसादिश्री आसनप्रकृतयो न ता नीचेः श्रीवोक्तमो ज्ञेयः शमोदमः तयः प्रोक्तं
 तोषं चोतिराह्वं मडुक्तिश्च दपा सत्ये वत्स प्रकृतयस्त्रिमाः तिजो वले धृतिः सौख्यं
 तिति चोदये मधुमः स्त्रियं वृत्त्याप तैश्च प्रकृतयस्त्रिमाः आसिक्तो दान निष्ठा
 वे अदो भो वृत्तसत्त्वेन अमुषि श्रौयन् येषैश्च प्रकृतयस्त्रिमाः सुश्रयता हि जगवादे
 वानां चाप्यमायया तत्र लघुन संतोषश्च दुप्रकृतयस्त्रिमाः असौ च मम तस्ते ये नास्ति
 कश्च विग्रहः कामः क्रोधश्चतुर्ध्वश्च पाचो नैव सापि नो अहि सा सत्यमस्तधम
 काम क्रोधलोभता भूतप्रियहितेहा वधर्मो र्ये सार्धवर्णिकः द्वितीयं प्राप्य लुप्योत्
 यमो यनयने हि जः वसन् मुकुले दोतो वृत्ताधीयीत वाहुतः प्रेखलाजिन देही च
 वृत्तसमृत्कमेडुः त्रिलोधीत वृद्धा सोः कपीवः कुशा उदधतः स्तान् भोजनमेव
 जमो धारयुवा गयतः न हि धात्रे चो माणि कं चो यच्छाता नयि रे तो नाव किं आ
 उवृत्तवत धाः ॥ एवं अचकीर्णो वा ह्याभ्युपगतो स स्त्रियदीजयेत् ॥ अयं क्विपे गो
 विप्रमुद्वेदश्च न उचिः समात्तया सीत सध्वययत वाजयन् आचार्यो विज्ञा
 तो यात नावमन्यत कर्हि वित नमस्य बुधा स्येत्तसर्वदेव प्रयोगः ॥ साध्यात्तु

भा. ३२

पानीपतं स्यात्तच्छेविरेवेत यदप्यनुज्ञानमुपनुंजीतसंतीभुश्रयमाणाआवार्पसदोपाय
 तनीचकर घानसप्यासन्ननिनीतिहरेकताजलिः एवेवतोमुत्तुकेवेवसेदोपाविवर्जि
 तेः विघासमाप्यतेयावद्विभ्रहतमखडिते यद्यसौछेदसालोक्यमोरोससुखाविषयेगु
 रवेविनोसदेहंछाध्यापयंतहदुतः अग्नौगुणवात्मनिचसर्वभूतेषुप्रणयः अथयधी
 उपासीतबुधचर्चेषुकक्ष्मणः क्षीणांनितित्तराध्यासीसनायेहैलनादिकंप्राणिनोमि
 मुनीभूतानरहृदयतस्यजेत श्रीवमाचमनंस्नानंसेध्यापायेममात्रेन तीर्थसेवा
 तपोच्युपभक्त्यासमाप्यचर्चनं सर्वोश्रमप्रयुक्तोपनिषमः कुलनंदन मंडाचः सर्व
 भूतेषुमनोवाक्कायमेयमः एवेवहृदुतधरोवाह्यतापिदिवक्षतन मंडुक्तस्तीव्रतपसा
 दधकर्मणिणोमलया अथानेतप्रमावेसपथाजिज्ञासितागमः गुह्येदक्षिणादिवासा
 याउर्ध्वउमोदितः गृहंवनैवोपविचेतप्रबुजैद्वाहितैश्चमः आसमादाशमोठेनाय
 धामत्यथनन्वरेत मर्यादासदशीभोयोमुहहृदनुगुसिता यदीयसीउवपसापंचसवराणि
 मनुकुमारतन्याध्यपनदामानिसर्वेषांचद्विजमनो प्रतिगृहोधापनंनववाह्यराष्ट्रचक्रा
 ज्ञं प्रतिग्रहमनमानस्तपस्येतापसोउदे अयाभ्यैवेवतीवैतशिवेवाहोरेवेष्टक
 योः ब्राह्मणाद्यादिदेहायउदुकापयनंरुमे कुरुपतपसेहवेप्रस्थानत्यसवाप

राम ३२

चक्षिणेष्टवत्पाण्डुवित्रोधर्ममहातेविजंतुषांताः मप्यपितामाप्यहसवतिष्ठत आनिप्रस
 क्तः समर्थेतिशोति समुद्रंनियेविप्रसीदेतेमत्तरायतो ताउदरिच्छेरावितदेहिमानेना
 कंबवेसाविधयेहासभरुक्षमिदेरासहमोदते सीदरविशोवशिवाद्यानोनिवाणावात
 सर्वांसमुद्धेदातापितेवयसनात्यजा आत्मानमात्मनाधीनोपथागतपतिज्ज्ञानमे
 ति मेरुपतिवत्तत्पामोषेष्टापदेतेत खरेनषांपदाकृतौनश्रवत्याकथ्यन्त एवत्या
 नुगाजन्योजीवेतप्रगाथापवि वेदद्विप्रनुपेगापन्यवत्याकथ्यन्तेभूद्वन्निमतेह
 र्पाधुकोरुकरुत्रियांकछ्मक्रोनागक्षेत्रसुलिरीतकर्मणावेदाध्ययद्यवासा
 हावश्चन्राद्येय्योदये देवर्षिन्भूतानिमडुपाणचहयजेत यदशुयोपयतेनमुजैतो
 पार्तित्रतवा धनेनापीउपतभत्यान्यायेनैवाहीकतुन कुंदेवपुनसंज्ञितनप्रमाच
 कुंदेवापिविषिअश्रुपण्येदददमपिददद्वत पुत्रदागसर्वधनोसंगमयायस
 गमः अमुदेहवियत्येतेषुप्रोनिदानुगोपया दुत्यपामरान्मुक्रोमद्वेतिथिवहस
 न नगदेहन्वधोननिर्ममोनिहंकृतः कर्मभिर्गृह्येधीवेष्टामामैवभक्तिमान
 तिसेहनेवोपविशेनृजावानवापोयजेत यस्याशक्तिमतिर्गृहेपुत्रवित्तवराणाउप
 स्त्रेराक्षपणधीर्मदोममाहमितिबध्यतोअहमेपितोहृदोभाषावातभ्रजतामजा

अनाथाप्राप्तयेदीनाकयंतीवेतिदः खिताः एवं गृहाशपक्षित्यहदयो मूढधीर्भीरश्च स
स्ताननुष्ययन्ते धेविशतेतमः ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कन्धे भगव
उद्धवसेवादेवार्माश्रमधर्मविभागाः सप्तदशीध्यायः ॥ श्रीभागवानुवाच ॥
वने विभुः पुत्रेषु नापीयं घासते ववा वनएव वसेत सतीये भगवाणुषः कंदमूलफलैर्वा
त्रैर्मध्यैर्हन्ति प्रकल्पयेत् वसीत वल्कले वा सख्यरापणी जिना निवसेत् शरो मनावुच
मसु मला निविभ्यादतः न धावेदत्तुमज्ञेत् त्रिकले स्वेडिलेशयः श्रीश्रुतयत्पवा
श्रीनवकीलासासजले आकेशमग्नः सिशिरेव वृत्तस्तयश्चरेत् अग्निपक्वशमश्री
पका लपक्वमथापि वा उग्रवलाशमकु दोवादे तो सखलमेव वा घृषे स विभुः प्रा
ब्रमात्मनो वृत्तिकाले देशकासवेला भित्तो नाददृष्ट्या न्यवहृतं वन्येष्टुप्राप्तो
त्रिंश्वेकांशे चोदितान ननु सति न पशुना सा पजेत ववाशमी अग्निहोत्रचदशश्री
प्राग्मासश्च पूर्ववत् वानुम्रीणा निचमुने एवात्मानि च नैनामि एवं नीरानतपसा
मुनिर्धर्म निसेततः मातृपोमघमा एध्या अघिलोकादयेति मोषस्ते च धृष्टश्री
तीतयो निश्रपसमहत् कामप्यात्मीपसे जुष्या द्वातिशः कौपूरुतः यदा स्तोनि राम
यमेकत्पोजाया जज्ञे वेपथुः आत्मन्यग्रीत समातोपमति तौ नि समाविशत यदा ३२

धर्मविषाके सुलोकेषु निवृत्त्यात्मस विरागे जापते सम्पन्न्यस्ताग्निः प्रवृत्ते ज्ञतः दुष्कृपयो
पदेश मोद चा सर्वेष्वपि त्रिते अग्नि नम्य प्राणा आवेश निवेत्तः पातुते तत्र विप्रसुवै
स न्यसतो देवादाश दिश्रिणाः विप्रकुर्वन्त्यये द्वास्मात्राक्रमसमिवायार विभ्यान्नु
निवीसः कौपीनाछादनं परं त्यजेन देउयात्राभ्यामन्य किं विदनापदि दक्षिण न्यसेत्
देवस्य पुन पि वेज्जलो सत्यपते वदे सु को मनः पुन समाचरेत् मोनानीहानि व्यापमाद
जावादे हन्तसे न ह्यते यथा सत्यं वेगाभिर्न भवे धृतिः मि सौचराधुच उहु विग
हान्च जपे श्यरेत् सप्तागान संकुट्मो न्यउष्ये हर्षेन एव वा वदिते लाशये वा चा
त्रैपिय्येण वा धृतः विभन्यया वित्तेशेषं मुजीताशी घमाहृत एकस्मिन्महीमेता निः
संगः यतं दिव्यः आत्मर्जादत्रात्मा तत्र आत्मा वात समदर्शनः विविक्ते समसगामी
द्वाव विमलासयः आत्मानं चित्तयेदेकमभेदेन मणामुनिः अचिंत्तात्मनो वंधमी
त्तं नृत्तान निष्प्रा वंधर्दुद्विष विज्ञेयो मोक्ष एषो न संतमः तस्यात्रियम्यपुद्गा मंडूवे
न चो नुनिः विरक्तः सत्त्व कामो लयात्मनि सुषुप्त हृत् एव आत्मवृत्तान्नसाधीन भित्री
थप्रविशेश्वरेत् पुण्यदेशे सारिछे सवनाश्रमवती मही वानप्रस्थाश्रमपदे वामी
ज्ञाभेत्तमावरेत् सोमध्यास्याश्वसे मोहः शुद्धसत्यः शिरोधसा नैतद्वत्तयापश्येद

शमाने विनश्यति असक्तचित्तविरमेदिहामुत्र विवर्धयतात यदेतदात्मनि जगामो वाक् प्रा
 णा संसरे सर्वप्रपन्नित्तैरा। सुष्ठु स्थितानततस्मिन् ज्ञाननिष्ठो विरजो वाग्मदुज्जो
 नयेत्तुः सद्धिर्गोनाशमोऽस्य चाध्वरेदविधिगोचरे बुधो बालककचक्रीदेशकशलाजड
 वद्धरेन वदेदुन्नतवद्विद्वान्गोचरीनामश्वरेन वेदवाद्येतो नयानपाधेन नहेतुः क।
 शुद्धवादे विवादेन कं वित्युत्तमाम्रयेत नोद्विजेत जगद्द्वारे जनेन चोद्विजयेत्तु न्यतिवासी
 तिते चेतनावमयेत कंचुना देहमुद्विश्य यश्च वद्धैर्कुपयन्नेन चित एक एव परोऽस्वाम्ना
 भूतेऽस्मात्सर्वस्थितः यथेदं रुदयात्रैषु भूमायेकात्मकानि च असंख्यानविधीत कालक
 लेशनेनैव चित लघानदव्येभ्यस्तिमानुभयदेवतंत्रिते आहारार्थं समीहितयुतं तत्प्राधा
 र्णो न त्वं विमृश्यसे तेन तद्विद्याय विमुच्यते यदद्यो ययन्नात्र मद्यात्स्रेष्ठमुतापरे त
 था वा सन्नयाथा यो प्राप्ते प्राप्ते भजे नुनिः शौवमाचमने ज्ञानं गतुं बोदनपात्रेन अ
 न्याश्च निष्पमाने ज्ञानी यथाहं लीलयेश्वरं न हितं याविकत्याख्यापयामही सपहता आ
 देहो ताव चितख्याति स्ततः संयधते मद्या उः खादर्वै सुकामेषु ज्ञाननिर्वेद आत्मवान्।
 अस्ति ज्ञासितमदमो गिउमुपमुनिवृत्तेन तावत्सर्वे च उक्तः श्रद्धयाननुसयकः या
 चदह्य विज्ञानी यात मामेवागुमादत यत्सि सपतवद्धयः प्रचंडे दिव्यसारथि ज्ञा

राम०
३३

न वै एतद्विदितं हि देहं मुयतीवती स एनात्मनमात्मकं निहते मां च धर्महा अविप्लवकवापो
 स्मारमुष्माच्च विहीयते भित्तो धर्मः शमो हि सातयदं चावनीकसः गहिराभूतस्येन्या
 द्विज्याचार्यसेचने बुद्धयर्थेन यसीव संतोषो भूतसीददे गदहृष्ट्या प्रतो गदुः सर्वेषां
 मडपासने इति माणः श्वधर्मशमभजति यमनये भाक् सर्वभूतेषु मद्रुचोपदेति विदते
 विरार भजोऽद्वानया पिन्यास वंलाकमहेश्वरः। स जीसन्मप्यप्रप्रमकाले माधमापयातसः
 । शतिस्वधर्मनिर्नितासत्त्वो निर्णीतमद्रतिः। ज्ञानवितानसंपन्नो विरक्तः समवेतिमान्। वशीश्रव
 मतां धर्म एष आवा लजाराः। सुखमज्जाश्रित्तुक्तिः। अयमकरपरः। एतन्निर्निहने साधीभ
 वान्। एतियस्वमान्। एयास्वधर्मसंपन्नो मां सतिमासराः॥ ३३॥ श्रीभगवानुवाच॥ ॥ यो वि
 दशास्त्रं भगवदुद्धवसेचा रूपतिधर्मनिर्गापापृशो ध्ययः॥ ॥ श्रीभगवानुवाच॥ ॥ यो वि
 द्याश्रुतसंपन्न आत्मवाजानुमानिकः। मायामात्रमिदं तात्त्वपपिसस्येत्। तानि न ह्यहमि
 दृष्टं खाद्यं हि उच्छ्रंसमतः। सुग्रं ध्रुवापकर्षश्च नासौ योऽसद्वेत् प्रियः। ज्ञानविज्ञानसंबन्धः परे
 ष्वेदुर्ममाज्ञाना प्रियतमो ज्ञेयतातेनासौ विभर्ति ज्ञाते पत्नीर्थं जपोशनं परित्रावीत। एतिसुना
 ने कुर्वति तां हृदि पातान कलयाकृता तात्स्मात्त्वानेन सुहितं वावात्मा नमुद्धव। ज्ञानविज्ञा
 नं धं पत्रो भज मां भज मां भक्तिभाविताः। ज्ञानवितानयतेन मामिदं ज्ञानमात्मनि। हृदयं

पतिमावैसं हि हिमुन्यो ह्यता चयुद्धवाश्रयति यस्मिन् विधीनिकारो मायांतरापतति नाघपव
 र्गपीर्यन् जनमाह्वययस्मीतवृत्तस्य किमु राधंतयो र्यदस्तो हितरे वमधेय ॥ श्रीगुह्व
 वाच ॥ ध्याने विमुद्धं विपुलं यथैतद्देहापवित्रो न घृते पुराणे ॥ आख्या हि विस्त्रे श्वरविचम
 त्रैव रक्ति योगवमूहं हि एजता पत्रये गानि हतस्य धारि संतयमानयमघाघनीतपश्या
 मिनायधरांतं वीं हि दं वत पत्रारमृता भिवर्षीता एजं न संपति ते विनेस्मिन् कालास्मा
 नु ह्यमुखा हत वीं सं समुद्धेन रुपयाय वयं र्वा चो भिरासि वमहा नु भाव ॥ श्रीभावा नु
 वानुवाच ॥ रयमेतस्य राजा भाषी धर्मस्तं वरां अजातशत्रुः पप्रथमं वीं पी नोत्र शृष
 ता निवृत्तं भास्ते पुद्गलं निधुन विह्वलं शुचो धर्मात्रं रुप्यश्चाली रोधर्मानं वृद्धतानं हंते
 ते भिधाद्या भिरे वव्रतं मुयेत वैरावाधुता नाना विज्ञान वैरात श्रद्धा भक्तो पट्टं हितानं
 वैकादश पंचत्रानं भावान् भूनेषु पेन वै दिजेता धैकमथेषु तं नमम निश्चिता एतं वै वहि
 विज्ञातं नतथैके नयेन यत्तु स्मिन् रुप्यया स्येत्तु भावानां त्रिगुणात्मनो आवाते वै वम
 धेय ह्यन्यथैव रय विधान पुनः तस्मिन् संक्रामे यच्छिष्य ततरे वसतां शुतिः प्रसन्नो मे स मनु
 मानं चेत्तु प्रमाणा घन वच्छा नादिकल्पा सा विरज्यते किं स्मितां परिता निज्जारा विरिधारं प्रो
 ला निपश्चि श्वर पश्येदरुमपि दृष्टं भाक्ति योगा पूर्वीकः प्रीयमाणा यनेन घपुनश्चक्रे प

गम

३४

पिप्यामि मरुतेः कारां पश्यांश्च मनुकथायां मे शतनसरुकां ज्ञेते परिनिपास्य पूजायां क
 विनिःस्वकृत्वा भियन्तं ममाश्रयः परिवर्षापो स धर्माभिवादनो मरुतपूजायां भि का स ह्य
 ते पुमन्यति सदर्थं श्रवणं शब्दं वसाम्पुनोरा गोभियं पुरा च मनसः सर्वं कामं विवर्जने
 र्थं यथैरिया गोभोगं स वसपम्यवा इ एवैव ज्ञेते ज्ञेते मरुतं यथैव तं पश्येदं धर्मा मरुतपूजा
 मुद्धवां तम निवेदितां मयि संजायते भक्तिः केनार्थं मया पशियते परात्मस्य पितं विज्ञाते सुतो
 पुट्टं हितं धर्मात्ता न संवेरात मे श्रव्यवा भियदन्ते परत्पितं तं हि कल्पयिष्येः परिधावति रज
 लम संविधे विज्ञं विधि विपर्ययधर्मा मज्जि ह्यश्रितो ता नैवैव तं मरुतं नागो घसं गोवेषा
 मे श्वर्यं कागिमादयं आउदवाव ॥ घमः कमि विधः श्रोतानि पमो वापि कशं नो कशमः
 कोरमः कस्य कानि ताधृतिः प्रभीः किरातं किंतपः शोधं किंतप मृतमुयतो कस्याः कि
 धनं वै कं मृतं कावरतिगा पुंसं किमिदं नं अमिदं पलाभश्चक्रे शवा का विधातोः पण का श्री
 किंभुयः स्वमेव वा क्यीरितः कश्च मरुतं कं पं धाउ स यश्चकः कः ह्योतां ता कः कश्चि का वै
 धुरुतं किं एतं आकाघे काये कोरुति शरीरा बाहूपलायला किं कश्चः एतान् प्रश्ना मम र
 विपरीतोश्च सस्ते ॥ श्रीभावा नुवाच ॥ श्रीमास्यम स संतो करं संवप्रयः आसि
 कात्रल चर्य वमोन केयं जमाभयं शोवेजं मय्यपो होमः सशति व्यं मर्यं नोतां शीरन्त्यं

भा० पृ०
३५

थोहातेपि राचार्यमेव नस्तेयमाभनियमानुभयोद्धारशस्यताः। संभामुपासितामात्रपुष्पा
मडहंति हि समोमति एतावदेकभरद्विपसंयमः। निति त्ताडः स्वमं योजि की पस्य जपोध
तिः। रं देव्या सः। रं देव्या सः परं दानं कामयागः। त्वयस्मृतो। त्वभावां वज्रपुः। सीर्यं सत्यं समद
शीना। अस्य वस्तुता वागां किं विभिः परिकर्तिता। कर्मश्च शांमः शां वेत्यागः सत्यामव
द्यति धर्मश्च धर्मनं नृणां पतो हभावा वत्तमः। रं दत्तिपातानमं देशी प्राणाया मः परं वने। भ
गोमयी गुरो भावो लोभो मन्त्रा क्रिउ त्तमः विद्यात्मनि मिधा वा रोनु गुप्ता र्कर्म सत्यं
गुणा नोपेत्ता धः सत्यं डः स्वस्य स्वास्यः। डः स्वका मस्य स्वापेत्ता पदितो मोत्त वधवितव
मृवो देहा धरं षु द्विपं धाम त्रिगामः स्मृत्युत्तयश्चित्तविते पस्यः सच गुणो रपः। नरं क
स्ममत्ता हो वधु गुरुं मस्वि गुरुं शरीरं मानुष्यं गुणा। ता द्वा प्युत्तयते। रं दक्षि पत्त संतुष्ट
कृपणी यो निते देयः। गुणो धसक्त धीरी गो गुणा सं गो विपयः। एत उद्धवते प्रश्नाः सर्व
साधु निरुपिता किं कर्तानि न वदुनाल चरा गुणा रोपयाः। गुणा रोष रं शि दी यो गुणा म
भाय वंजित॥ ॥ यति आभा गवने महा पुगता एका रस छे भो वदुद्धवते वाद प्रयो
भेद विनिर्णय एको न विंशति मोध्यापः॥ ॥ श्री उद्धव उवाच॥ ॥ निधिश्च प्रति संधश्च
निगमो हाश्च स्यतो आवेत्तं तं विरात्त गुणा रोष वकर्म श्रता गरा श्रम विकल्प च

ताम०
३५

प्रतिजोमानुलोमानुलोमजाश्च देशवयः कालावत्स्वर्गनरकमेव च। गुणारोपमिधारे
दिमेतं रं रावच सवतिः त्रिपुसकथं नृणां नित्ये धविधिलत्ततां। विन्दे वमनुष्याणां वेद
रुवत्स्ववे च प्रियत्वे च स्वस्ति पत्तनुपे सन्ने धमाभ्यसाधनयोरपि। गुणारोपमिधारे
निगमात्ते न हि श्रुतः। निगमनं यवादश्च तियाय रतिमन्त्रमः॥ ॥ श्रीमद्वायु उवाच॥ ॥ यो
गात्त्वयमयमोक्तानुगां यो विधिं स्या। हाने कर्म वभक्ति नोपायो नोपासिकाभिना
। प--- मायो कथा दो जातः श्रद्धा क्रयः पुमानान निर्वि लोना तिस्रैः। मक्रियो गोस्य
सिद्धिः तविकर्माप्यि कुर्वीत न निर्विघ्नतया षतामक्रया श्रवणा रो वा श्रधो यावत्
जापते त्वधर्मस्थान यन्यतरं नाशः। कमनुद्धवयति स्मर्गनरको। पुष्टयत्तममानो
ता। अस्मिन् लोके वर्तमानं स्वधर्मस्थानधः शुचिः। ताने विष्णु दमाशो त्मि उक्ति वापद
पा ११ स्वर्गिणां येन मिश्रितो कं नि। पिशा मथा। साधु कं ज्ञानमभिभ्यामुभयतदसाध
कं १२ नतरः। स्वर्गि तिको ज्ञाना रं की च विचरणाः। नेमले कं चको रं तरे हा वेरा तमा
धुनि १३ एतदिहा स्याम सौयमवा ह्येत रः। अग्रमत्तरं देतात्मा मर्त्य मप्यथ तिद्धि रं १४
छिद्यमानं यमेतैः कृतनी उवेन स्यति। रवगाः स्वकेतमुमुच्येते मया ति सवंपा १५
अहो रत्रै रिद्धमाने बुद्धी पुमं यदेयमुक्तसाः परं बुद्धा निरिहउपश्राम्यति १६

दीनांशाया आत्मसंपुताः प वेदेनामत्तयाणि विषमाराणि ससेषपिधातुः कृद्वक्य
नैएतेषां स्वायसिद्धयो देशा कात्यादिभावा नो वसुतो मम सत्तमः गुणा दोषो विधीयते निय
मार्थो हि कामेणाम् ७ अकस्मसा रो देशानामवसुतापोः शुचिर्मवेष्टः कस्मसा रोष्यसो
वीरः की कलाः सेस्तु ते रिताम वर्मरापो गुणा वाचो दुव्यतः स्वतएववे ॥ यतो निवर्तते
वर्मसो दोषोः कर्मकः स्यतः इत्यस्य शुची च दुव्ये नवचने नचः संस्काराण्यकावेन म
ह वात्यत पातथा १० शक्ताः शक्ताय वा बुद्ध्या सम्यग्वाच परात्मने अ संकुर्वन्ति दिव्य
या देशावस्वा बुधे सायसारतः ॥ धान्यदा र्द्य स्थिते तरां सतेन संवर्माणाः कानवा धमिप्र
जोयैः पार्थिवानो युता पुनैः ॥ ११ ॥ अमेध्य तिसंयद्येनो धलेपे यो हति भजते प्रकृति
स्यत छौ वेता वदिष्यते १३ स्तानदानत पो वस्वावीर्यसंस्वार कर्मभिः मत्स्य त्याचत्तमः यो
वंशुदुः कर्मवर्धे द्विजः १४ मंत्रस्य वपि तान कर्मभु द्विमेदय्यरा म धर्म भस्य घते
प्रक्रिधर्मस्तु विषयः १५ क्वचिदुगा पिदोषः स्यादोषो पि विघ्ना गुणाः गुणा दोषा य
नियमस्तु द्विरामे ववा धते १६ समान कर्मा चरा यतिता नो नपातकमः औत्तुकि को गुण
सो गोनशयनः पत्तयधः १७ यतो यतो निवर्तते विमुच्येत तत्ततः १८ एष धर्मा न रा चो मः शो
क मोह मया यहः १८ विषये शुगुणा ध्यासा तु सः सा स्ततो भवे च सा गते भवेत्कामः का

मादेकजिनेणाम् १६ कतेर्द्विषहः जोषस्मस्तदनुव ज्ञो तमसा प्रस्यते र्धसंश्रित नाव्य
पिनी दुतम १० तपो चरहितः साधो जन्तुः मन्त्राय कय्यते तथा च स्वायं विभ्रं गो भूक्षित
स्य मत्स्य च ११ विषयाभिनिवेशेन नाना नेदना पदमा वृत्तु जी विकयाती वृत्तार्थमवेव
निश्वसन् १२ फलश्रुति पंचगुणान् श्रेयो रोचनं परमः श्रेयो विवर्तु या प्रोक्ताया मेषु
रोचनम् १३ उत्पत्यैव हि कामे पुशानोषु स्वजनेषु च आसक्तमनो महीत्यात्मनो भव
हेतुषु १४ नतानः विदुषः स्वार्थं धाम्यतो वजिना धुनिः कथं पुंया तु न लेषु तो स्वमी विरा
तो बुधः १५ एवैव वसिते के चिरचित्ता पकु बुद्ध्या फलश्रुति कुस्य मितान वेदता वदन्ति
१६ कामिनः कुर्याणा लुब्धाः पुष्पेषु फलवुद्धयः ॥ अग्निप्रभा धमता त्राः स्वलो केन विद
जिते १७ नते मार्ग जानन्ति हृदि हृदि हं यतः १८ शक्ता स्य सज्जो ययानी हार वृत्तुषुः
ते मे मत्तम वितापयरो कुं विषयात्मकाः हिंसाया परिगताः स्या घत एव वो दना हिंसा विह
रा त्यालक्ष्यः यशुभिः स्वसु स्विद्यथा यजते देवता यतैः पितृभूत यतैः त्रैलोक्यैः १९ स्वप्रोपन
मं लो क म सत्तेश वणा प्रियमा आशिषो हृदिसं कल्प्य सत्तैः यथा त्रया वती २०
नः सत्त्वतो निष्ठा राज्ञः सत्त्वतो मोक्षयः २१ युया सते र्दुमया देवा दीनत ये च माम् २२
दस्ते ह देवता हो जेत्यार म्यामहे दिवि तस्या तरे ह भूया सम म हा प्रा जा म हसु कुलाः २३

भा-२-
३८

एवं पश्चितपावावा व्याप्ति समन संन रागामा निनां चातिस्तवानां मद्वा त्रिपिनये चते
 वेदावुत्पात्तविषयां क्रियायां विषयादमे। परोक्षवासां प्रपयः परोक्षं मम च प्रियमम्
 शब्दवदुत्पत्तौ च ध्वनितो विषयमनोमये। अनेन पादगभीरुत्वात् सांख्यसु दुवन् ३६ म
 योपवेदिते भूतानां प्रावृत्त्यनान्तशक्तिः॥ मतेषु बोधनपरा विषयशो बलश्रुतो ययौ
 रानामिह दया दूरात् मुदमते मुखान्॥ आकांशादोषवायागो मनसा स्वशरीरं विराग
 छंदो मयो मजमयः सहस्रपदवी प्रमः ३७ काण्डात्तत्त्वपरशस्वरो ध्यातस्वभूषिता मवि
 चित्रभाषा विततो छंदो मिश्रतु नोरेः॥ अनेन पादो सहंती सजसा रितिस्य यम्॥
 गापमुच्छिगनुष्ठप्रदहतीपा। दुर्बचत्तमुन्याय सति लोहात्तव्यतिगादिगद
 किं विधौ किमचछे किमनुष्ठाविकल्पयेत्॥ एतस्याह दयते केना न्योमद्वेदकत्वात् म
 विधत्ते भिधत्ते मो विकल्प्यापो र्यते स्वहम। एतावा सर्ववेदार्थः शब्द आस्था यमो भिहो।
 माया मात्रमनघाते प्र निविध्य प्रसीरति इत्येकादशो वेदः॥ मिश्राय कथनेनामैकविंशो
 ध्यायः॥ ॥ श्री उद्धवच कर्तितत्त्वानि देवेश सत्यात्ता न्यविभिः प्रमे नैवैकादश
 पंचत्रांणात्यचमिह शुभ्रम् १२ केचिद्विशति प्रादुर्पयंच विशतिं। ससै केन व
 ष्वैचित्र्यत्वं कादशाप्यो केचित्सदश प्राहः षोडशैकैत्रयोदश। एतावत्संदिशं व्या

राम ०
३८

नां त्रयस्योपद्विक्रया। गायत्रि यथागुष्मत्रिदं नो बहूमहसि श्रीमगावानुवाच ॥
 पुक्तं सति सर्वत्र भावे ते बुद्ध्यापया। मायोमदीयामुदुत्पदतो किमुदुर्घतम् ॥ ॥
 नैतदेवंपथा स्यत्वे प्रदहं वक्ति तत्तया। एवैविवदतो हेतुशक्तये। मेऽरत्ययाः ५ पाशो व्य
 तिकरादासी द्विकल्पो वेदतो पदम। प्राप्ते शमदमेप्येति वात्सल्यदुशाम्यति ६ परस्पर
 उपवेशात्तत्त्वानां पुनुषकभाष्योपय प्रसत्यानपया वृकुर्विचरिजम ७ एकस्मिन्
 विदश्यते प्रविद्यानात्ता गित्वा। पूर्वास्मिचाय। स्मिचात्तत्त्वतत्त्वानि सवेशः ८ यो ह्यीय
 र्यमतो मीषा प्रसत्यानमभीसताम। पया विविक्तं यद्वहं क्रम हो मोपुत्ति संभवान ९ अ
 ताद्य विद्यापुत्तमपुनुषत्यात्वेदनम। स्वतो न संभवसः सर्वतो नानदेभवेन १० य
 उषेयशयोऽनेन वेत्तुरापमचपि। तदय कल्पनायायेतानं वप्रकृते गुणाः ११ प्रकृति
 गुणा साम्ये हि प्रकृते जोत्स नो गुणाः सत्त्वं रजस्वमरति स्यात्सुखं ते हतं वः १२ सत्त्वं
 नैजः कर्मतमोत्तानमिहो यतो गुणा यतिकः कासत्त्वमावः सत्त्वं मेव च पुत्रप्रकृति
 र्यत्तमहं करो न मो निलः। न्यातिरायः हि ति रितित्या न्युत्तानि मे न व १३ श्री ब्रह्मेश
 ने प्राणा जिह्वेति सानराक्तयः। वाक्काण्ठपृथपाद्ये द्विकर्माण्यो भयमनः १४ शि
 स्पर्शा रसाभावाः १५ चैत्यं तातपः॥ गत्युत्सुस्ये सित्या निकर्मा यतनसिद्धय १६।

५००
३५

सर्गोर्वी प्रकृतिरस्य कारिकाणां विष्णोः सत्यादिभिर्गुणैर्धृतिपुत्रोऽयं तदेतत् १०
 अकारोऽयं विकृती राधातवः पुत्रुषे कृपासंबवीर्यामर्जसहसं संहताः प्रकृतेर्वि
 नः १० सत्तैव धानवदति तत्रार्थाः पंचस्वाद्यः ज्ञानमात्मोभवाधारस्ततो देहो दियो
 सवः १० घटित्यत्रापि भूतानि पंचवृषः परः पुमान् तैर्वृक्त आत्मसंभूतः स्वस्वस
 मुपाविशत् १० वत्सायं वेतितत्रापि तत्राचोत्रमात्मनः जगन्निर्दिष्टं ज्ञेयं न मेव
 यविनः खलु २१ सर्वथा मे स सदृशं केभूतमात्रे दिपाति च पंचवृषैक मनसा आ
 ज्ञासदंशः स्युः १२ ततः वीर्यशस्यार्थेन आत्मेव मन उच्यते भूते दिपाति पंचवृ
 मन आत्मा त्रयोदश २३ इति नानाप्रसंख्याने तत्त्वानामभिभिः कृतयः सध्यायं प
 न्निमत्वा तद्विदुषा किमशोभनं २४ श्री उद्धव उवाच प्रकृतिः पुत्रुषश्चाभोयधृष्यात्
 विनः सत्ता आभोयापाश्रयात्कृष्णदंशतेन मिदं तयोः १ मुक्तौ लक्ष्यते स्यात्मा प्रकृ
 तिः पुत्रुषश्चाभोयधृष्यात्म विनः सत्ता आभोयापाश्रयात्कृष्णदंशतेन मिदं तयोः
 प्रकृतेर्लक्ष्यते स्यात्मा प्रकृ तिश्च तयात्मनि एवमेतदंशकाचमहत्ते सशयं ददितुं
 महसि सर्वज्ञवोभिर्त्रयने पुनः २० तत्रोक्तानि हि ज्ञीवानो प्रमोषस्ते न शक्तिताः ॥ त्वम
 वत्स्यतामावापाति चेद न वापः १० श्री भागवत उवाच प्रकृतिः पुत्रुषश्चेति वि

राम०
३५

त्यपुत्रुषर्षभा एष वै कारिकाः सर्गो गुणव्यतिकरात्मकः ११ ममांगमायागुणमर्प्यने
 कधा विकल्पे दुर्दृष्टा गुणैर्विधत्ते वै कारिका विधीयात्समेकमथाधिभूतमधिदे
 वमन्य २० दृग्गोपमा क्वं वपुः तत्रोपस्य रसि ह्यति यः स्वतः खे २१ आत्मा मदेष्टा
 मपरोपप्राद्यः स्वयमुपस्था वितमिदिसिद्धिः एवेत्यादि श्रवाणां दिव्यं ह्यर्जि कृदि
 नामादि च विनः पुनः २१ यो सौ गुणो ह्येभक्तो विकारः प्रधानमूलान्महतः प्र
 सतः २२ अहं त्रिसन्मोहविकल्पे दुर्दृष्टे कारिका स्तामसं हि यश्च २३ आत्माः परिहो न म
 यो विवा दोऽस्तीति नास्तीति मिदं दार्ढ्यनिष्ठः व्यशे विनोचो परमेतु वीमज्जयत्ते वि
 यो स्वलोकां ३४ श्री उद्धव उवाच ॥ चतः पराह तधि यः स्वकृतैः कर्मभिः प्रभो ॥ उ
 द्धव चान्यथा देहान् गच्छति विलसति च ३५ तन्ममाख्यादिगोविंद उर्वभा व्यमनो
 त्मभिः ॥ न ह्येतस्यापको लो क विहान्सः सन्निवेचिताः ३६ श्री भगवत उवाच ॥ मनः
 कर्ममयं रणो मिदियैः पंच भिर्भूतम् ॥ लोकां लो क प्रयात्युप आत्मा तदनुचरैर्नो धम
 पयमने ॥ उ विषया रण्याच्चा नुश्रुताने धा उग्रत्वीदकमेतं त्रेम्यति स्तदनुश्रुति ३७
 विषयाभिनिवेशननात्मानं पत्स्यारुनः ॥ जज्ञीर्वचस्य निदुतो मर्त्यु र्युत विम्यतिः
 ३८ तेन तत्त्वतया पुनः सर्वमावेन भूदि विषयस्वीकृति प्रादुर्पया स्वप्रमनोऽप्यः ३९

भा. ए. ०
४१

राघतमः श्रिया वार्त्ता हन्ति कदर्यस्तकामी लुचस्तको यनः ई हातपोति थय स्य बाउत्रा
 गापि ना र्विताः ॥ कुन्यव सथ आत्मा द्विकाले कामर ना र्वितः ॥ ७ ॥ इः शीलस्य कदर्य स्य दुःखते
 पुन बोधवाः ॥ दारा दुहितो मस्या विषमगाना चर्यत्रियम ८ तस्येव यत्तु विनस्य कृतस्यो म
 यलो कतः ॥ धर्म काम विहीनस्य पुत्रुः ६ त्य च भागिनः ८ तदवधान विमृस्तोऽप्यस्य कं ध
 स्य भूतिः ॥ अयोप्यगच्छन्निधने वद्वाया मपरिभ्राताः १० गतपोता गदुः कि चित्किं विदस्य
 वड द्ववा दै चतः कालते किं विदुस्य वेधो न पार्थिवार ११ सुखेद विरोन स्य धर्म काम वि
 वडितः ॥ दुये जितश्च स्वनेने श्रिता मायडप्यो १२ तस्येव ध्या यतो दीर्घन ध्यायस्तपस्वि
 नः ॥ स्वधोतो वाष्क कं छस्य निवेदः ॥ स्महान भूत १३ सचाहेदम हो कयं वयात्तामः ॥ उता
 पितः ॥ न धर्मायन कामाय स्यार्थोपास देदः १४ प्रायेणार्थः कदपोता न सुखाय क
 दा चना ॥ इह वात्तो पाता पाय मत्तस्य न काय च १५ यशोय शस्त्रिनां शुद्धे श्लाघ्या पे गुणि ना
 गुणाः ॥ लोमः स्व ल्यो पितान हन्ति श्वित्रो न्यपि वेसित म १६ अथ स्या धने सिद्धे दुःखे
 रनुतो व्ययो नाशो भूभोग आया सत्प्रसन्नश्चित्त भ्रमी न गाम १७ स्तपे हि सो न तं देभः का
 म नो धः स्मयो मरुः ॥ मे दे विरम निव्वा सः सस्य द्वा व्यसना निच १८ एते व चरान् यो त्वा
 र्यम स्या मता न गाम ॥ तस्मादनर्थ मथो त्वं श्रेयो धी दूत स्य जेन १९ मिथुने धातरो राः राम ०

४१

पितरः सुहृदस्तथा ॥ एकालिग्धाः काकिना सवः सर्वेयः कृताः २० अर्थेना ज्ञीय सा खेते मे
 रेखा दीप्तम न्यवः ॥ सज्जन्त्या सुसुधो घृत्रि सह सो त्प न्य सो हृद म २१ लज्जान मा मय्यार्थं मा
 नुस्यते हि का म्यतो ॥ तदनाद स्ये स्वा र्थं श्रिया स्य भोगा ति ॥ स्वा म्नी यमुन यो ह्ये प्राप्य
 लो के मि मे पुत्रान् ॥ दु विरो को दु सज्जत मर्त्या न र्यस्य धाम नि २३ देव विं पित भूता निता ता न
 र्व धश्च मा गिनः ॥ असं विम स्य वात्मा न्य कु चित्तः पत स्य घः २४ व्यर्थो यद यो विने प्रम न
 स्य वपो वती ॥ कुशला येन सिध्यति ज रः ॥ किनु साधयेन २५ कस्म सै कि रपते विद्या न्य
 र्थ या शो रपाः ॥ सक्त र क स्य नि मा य पा न ने वा ॥ को र्य स वि मो हितः २६ कि धने धन देव
 किं किं क्रु मेः काम देस्तो ॥ मत्क ना ग्र स्य मान स्य कर्म मि ज्ञात जे न देः २७ न ने मे भगवस्त
 हः ॥ सव दे व म पो हरे ॥ येन नीतो दशा मे ते नि वेद श्चात्म न ॥ सुव २८ सो दे काला वशे
 मरा णो ष पिथे दः ॥ मात्तनः ॥ अप्रम नोः ॥ स्तिले स्वार्थे दि स्या सिद्ध आत्म ने २९ तत्र मा मनु मो
 हे न दे वा स्त्रि भु चने खतः ॥ सु ३० हू नै न व लो कं स्व दः ॥ सम मा घृ य न ३० श्री भगव
 वो च ॥ इय मि प्रेय म न सात्वा बु न्यो हि ॥ स न म ॥ उ न्म य द ह र य ग्र यो र्छा नो सि च्च न्म न
 ३१ सुव चार म ही मे तो स य तो त्ते रि पा नि लः ॥ भि क्ता र्थे न ग र्या म नः ॥ स गे त सी तो वि श्वे न
 ३२ जै व प्र व स नि नु म व धू त स ज्ञा तो ॥ दृ ष्ठा र्थे यं भ व न्न द व द्वा मिः ॥ परि भ ति मिः ३३ कि चि

त्रिवेणतगदुयेकेयावेकमंडलुमायां। चैकेससत्रेचकंशां नीराशि। केवन ३३ प्रहायचपुन
 स्तानिदिशितायादडुमने। अत्रचभैससंपत्रेभुजानस्यसहिते ३४ मत्रचकंशां नीराशि
 केवेन ३५ यत्तिचपापिष्टा। धीवत्रस्यचमूहंनियतवाचयत्तिताउपतिनवात्तिचेन
 ३६ तर्जुयत्तिपदेवाप्रिस्तोपमितिवादिन। वधत्रिह्यातेकेविदधतावेधतामिति ३७
 स्रियत्रेकेबजानतिपयधर्मधुतःशठ। सीराविचदमावत्तिमग्रहीत्वजनोक्तिः ३८
 होएषमहासारीधुतिमानगिरि। एडिचामौनेनसाधयत्तयवकवदहनिश्रयः ३९ इत्येके
 विहसत्तेनमेकेउहीतयत्तिचातेवचधुतिनुउधुपयात्री। तकेद्विजम ४० एवेषमौतिके
 हःखदेहि। केदेविकेचपन। भोक्तयमात्तुनोदिष्टप्रासप्रासममयत् ४१ परिभतेदमोगा
 यामायातनएधमः। पातेपदिः स्वधर्मस्त्वत्तिमास्वापसाचिकीम भिज्जुवेव
 पेज्जनेमिमुखदःखहेतुदेवतात्ताग्रदकर्मकलाः। मनःपांकरामामननिसेसाएवेने
 परिवत्तयेधन ४२ मनोगुणाचेसज्जेतवलीयस्तत्त्वकर्ममिति। विलज्जणानि। मुक्ता
 निहस्ताप्यलोहितानिभ्यःसवर्णाः सतपोभवति ४३ अनिरआत्मा मनसामीहतादि
 रामपोमसखउद्विद्यमानः स्वसिगेपरिगत्यकमानउधुनिवेहामुगोसगतीः सो ४४
 हानेस्वधर्माविधमोयम ४५ ज्ञेयकर्ममितिचमद्वतानि। सर्वमनोनिग्रहलक्षणाः परे

हियेमनसःसमाधिः ४६ समाहितेयस्यमनःप्रशासंनानादिमणिमिः किंचदतस्यकृत्य
 म। असंयतंयस्यमनोविनश्यदनादिभिश्चेदपरंकिभिः ४७ मनोवशोऽयेभ्रमचस्मदेवा
 मनस्तनायस्यवशसमिति। धीमोहिदेव। सुदसःसहियायन्त्यादृशंतेसहितेवदेक ४८
 तंदेज्येशचमस्तवेगामुत्तुदेतेनेविजित्यकेविशकुर्वत्यसद्विप्रदमेवमसीमिन्नाणुव
 मीनरिप्रान्चिमया ४९ देहमनोमात्रमिमगाहीवाममाहमिसेधाधियोमनुष्याः एवोहम
 न्योयमितिभ्रमेरादुरत्तयादेतमसिधमन्त्रि ५० जनस्तहेनुःसखदुःखयोश्चेत्तिमात्मने
 श्वात्रेहिभोयमोमनः॥ ॥ अनोदेआत्मा मनसामीहतादिनिद्रावचिसंदेशतेस्वरदि
 स्तदेदनायोक्तमापनुयन् ५१ देःस्वप्नहेनुयदिदेवताः स्तुतिमात्मनस्तत्रविकार
 योमनपदंगमगेननिहयतेकचिक्छोतकस्मिषुधुवेनुः। खोवःस्वरदे ५२ आ
 त्मापदिस्थात्सखदुःखहेतुः किमन्यत्तस्त्रनिजस्वभावः। नत्यात्मनोयघदितम
 यास्यात्तुछोतकस्मिन्सुवेनदुःखो ५३ ग्रहानिमित्तसखदुःखयोश्चेत्तिमात्मने
 तानस्यतेवै। ग्रहेर्तहस्येववदतिपीडोक्तोतकस्मिषुधुवेनुः। ५४ कर्माः स्त
 हेतुःसखदुःखयोश्चेत्तिमात्मनस्तद्विदुजानदेव। देहस्तवित्यनुषोयसप्रा
 कुद्योतकस्मिन्हि कर्ममूलम ५५ कालश्चेहेनुःसखदुःखयोश्चेत्तिमात्मनस्तत्र

प. भा.
४३

ता

तरात्मकोसौ। नाशेर्हितयो न हि मस्य तस्यान्न कुश्चैतकस्येन परस्परद्वन्द्वम् ५६ न केन विना
विकथं च नास्य द्वंद्वोपपत्तः परस्परपथाः ह्यमः संसृतिरुपपत्ताः स्यादेवेप्रबुद्धेन वि
भेतिभूतेः ५७ एतौ स आस्वाययतात्मनिष्ठा मध्यासितो पूर्वतमेर्महर्षिभिः ॥ अद्वैतविद्या
धिरंतरांतरमोमुक्तुं दौष्टिनिवेक्येव ५८ श्रीभगवानुवाच ॥ निर्विघ्नं नृपद्विपागा
नक्तमः प्रवृत्तगोपपटमानन्दयमानि राक्तोसद्विपिस्वधर्मोदकपितोः समुत्तिराह
गाथम् ५९ स्ववतुश्वप्रदोऽयः पुत्रस्य आत्मविभ्रमः मित्रो दोसी न रिपवः सोऽस्मि
मसः कृतः ६० तस्मान्स्वर्गात्मना तात निगह्य राम नो द्वियामप्यावेशितया उक्त एतव
योगसंग्रहः ६१ य एतौ भिन्नशास्त्रीतौ बुद्धयतिष्ठा समाहितः धारयन्त्यावयत्र्य ख
न द्वंद्वेवाभिभूयते ६२ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भिन्नगुणोत्तमोऽष्ट
मोऽध्यायः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अथ ते संप्रत्यामिसां ख्यं पूर्वैः विनिश्चि
तम् ॥ यद्विज्ञापयमान्स्वद्यो जत्या द्वैकल्यं कुं धमम् १ आसीन् ज्ञानमयोऽथ एकमे
वाविकल्पितम् ॥ यदा विवेकनिपुणा आदौ कृतयुगे २ तन्मोयाफलकं यथा केच
न निर्विकल्पितम् ॥ वास्तुनो गौचरे सत्यं द्विधा समभवद्दृष्टम् ३ न पौरुषं कतरोऽर्थः प्र
कृतिः सा मवात्मिका ॥ ज्ञानं त्वन्यतमो भावः पुत्रस्यो मिथीयतो ४ तमोरजः सत्वमिति

राम०
४३

प्रकृतेरमवेन उपागः ॥ मया प्रकृतोऽस्य माणायाः पुत्रुषा उमने न्व ५ तेभ्यः समभवत्सत्त्वं महासूत्रे
त्रिरासेपुता ॥ तातो वि कुर्वतो तातोऽवहं करो विमोहनः ॥ वैकाटिके जैनस आतामसश्चेत्यहं
वे त्रिनातमात्रेऽप्यमनसां काराणां चिदचिन्मयः ॥ अर्थस्वनात्रिका जज्ञेतामसादिद्विपा
गावां त्रैजसादेवता आसूत्रेकादशचेवेकता ८ मया सेवोदिता भावाः सर्वसंहस्य कारि
णाः अउमुत्पादयामासु म्ममायतनमुत्तमम् ९ तस्मिन्नहं समभवमं १० उमेलिसंस्त्रितो
ममनाभ्यामभूत्प्रविश्याख्ये तत्र चामभः १० सोऽस्तजत्तपसा पुत्रोऽस्तसामदृष्टग्रहना
लोका नृपा लोचिश्वात्मा भूदुःखस्थिति त्रिधा ११ देवानामोक्तोऽसीत्स्वर्भूतानां च
भूवः परमात्मनो रीनां च भूद्वैकः सिद्धो नोऽस्ति तया त्वरम् ॥ अधीस्य राणां गौ नो भूमो नो
कौः ॥ सृजयभुः ॥ त्रिलोक्यागतपः सत्तुः कर्मणां विगुरा त्वनामा योगस्य तपसां चैव
स्यास्य तां भयोः ॥ १२ महज्जनं स्वयः सत्यं भक्तियोगस्य मद्रतिः ॥ मया काला
मेना धात्रा कर्मयुक्तमिदं यान् ॥ गुरा प्रवाहं तन्मिभु मद्रतिनिमज्जति १३ अ
राहं हं कुरास्य लोपोभावाः प्रसिध्यति ॥ सर्वोऽस्मि भयसेपुक्तः ॥ प्रकृत्या पुत्रुषा च
१४ यस्तु यस्यादि जज्ञे सवेमघां च तस्य तत्र विकारो भवहारथो यथा तेन स साधि
वाः १६ यदयान्दयपर्वस्तभा वो वि कुतः परम् ॥ आदि रजोपदयस्यात नस्तपम्

[illegible][illegible]

भा-ए-
४५

वैवर्त्येसाचिकंतानंरजोवैकल्पिकंनुयत। प्राकृतांतामसंतांतां... त्रिंशंतिर्गुणाश्च त्वंनेनुस
 सिकोवासी। प्रायोराजसउच्यते। तमसंघतसदनंमनिकेतनुनिर्गुणोसाचिकःकारकोवे
 गीरागोधोराजसुस्रतः। तामसश्चतुर्विधोनिर्गुणोमदयाश्रयः। साचिकाध्यानि
 कीश्रयोधाकर्मश्रद्धानुराजसीतामच्छधर्मयाश्रदामसेवायुनिर्गुणः। मय्ययतमनु
 यासमहायेसाचिकंस्मसे। राजसंवेदियप्रकृतमसेवातिदासुविःसाचिकः। सुखमाशोचु
 विययोहोउराजसे। तामसंमोहेदोहोनिर्गुणमदयाश्रयेइंदेराः। फलेकोलोहानेकर्म
 चकारकः। श्रद्धानुस्रद्धातिनिश्चयगुणः। सर्वएवहि। सर्वगुणमयाभावाः। एतन्माधेकधि
 क्षिताः। एतन्मनुष्यान्मुख्यवाएउषधेभा। एनाः संसृतयः। एतौ। गुलकर्मनिबंधका
 द्वेनेमिनिर्जनाः। सौम्यः। एतान्जीवेनचित्तज्ञाः। भक्तियोगेनमन्त्रिहोमहावायप्रपद्यते। तस्मा
 दहमिमंलवः। तानविज्ञानसेमवैराग्यं। निर्धयामोभजेतुधिवहतापुसतोमीजितेवि
 दानप्रमत्तो जितेदियः। राजसमश्रुभितयेरासन्वेसेसेवयासुनिः। सचंचाभितयेधुक्तोने
 रयेत्तरासंजधः। संपद्यतेगुरोः। युक्तोजीवोजीवविहायमी। जीवोजीवेननिर्मुक्तो। गुणो
 आसवसंभवेः। मयेचबुद्ध्यापूणीनवहिनीतस्वर्गः। एतन्निश्चिभागतमहापुराण
 एकादशस्कंधेस्तस्मादैनसेवादेवेचविशतिमोभ्यापः॥ श्रीभगवानुवाच॥ ॥ रामः

४५
रामः

मल्लसुरागमिमंकरांलज्जामहर्म्यआस्थितः। आनंदं परमात्मानमात्मस्वसमुपैतिमो। गुण
 मप्यातीवयोः। विमुक्तो ज्ञाननिष्ठः। गुरोः। सुमायामात्रे। दयमाने। स्ववक्तुः। वर्तमानो
 पिनएमान्। एतन्वेवस्मिन्गुरोः। संगंनकुपीदसतांमिश्रोदरत्नपे। क्वचित् तव्यानुगस्म
 यंधेयतत्पयानुगोभवतः। वेत्तुः। संसाडिमाग्यामायातवदेहवाः। उर्वशी। विरहानुसुखमि
 निराः। शोकसंयमे। सकात्मातेवजैतीतो नयउसमनवत्तपः। विसृजन्त्यागायैघोरनि
 खेतिविरक्तः। कामानुज-नुजसतः। सुजकोनयवर्धयामिनी। नवेदयोतीनीपेतीस्वैशा
 कृष्णवेतनः॥ श्रीएतनुवाच॥ ॥ अहोमेमोहविसारः। कामकस्मसयेतसः। देवाय
 हीतेकंतप्यनायुः। खडाइमेस्यताः। नाहं वेदाभिनिर्मुक्तः। अर्पे। धामुदितोसुयापुवितो
 वर्षपूणांनोबताहोनिगतायुतः। अहोमेआत्मसंमोहोयेनात्मायोधितो। कृतः। क्रीडामग
 वरुवेतीनरदेवशिखामतिः। सपरिछरामत्मानोहिन्वात्तामिवेश्वरेयंतस्त्रियंवा
 चगमनयउजवेददना। कृतस्तथ्यानुभावाश्रुतेजये। सिन्धुमेवका। योन्वाहो। क्रियोय
 नीखल्यारताउतः। किंविषयाकितयसाकित्यागेनशतैनसा। किंचिचित्तेनमेनेन
 स्त्री। मियेध्यमनोदतः। स्वायध्याकी। विदाधि। मामखेवेडितमा। निनायोदमीश्वरतामाय
 स्त्री। भिगीरिवर्जितैः। सेवतोवर्षपूणातेनुवध्या। अधासवेतन्यस्यतामभकामोवदि

भा. ए.
४६

राहुतिभिर्यया पुंश्चय्यापहतं चित्रं कोचयो मोविनुप्रभुं आत्मारामश्चर्यते भावेन
 मधो हते वोक्षित्यापि देव्यामे सक्तयो केन उर्मतेः मनोरातो मुह्यो मोहो नापया सति
 तां ततेः किमेतद्यानोपकृत्य चावास्वचेतस्य ददयस्व नृप विदुषो यो हं पदं नितेदियः
 वीर्यमवीमसः कपोदौर्गंध्यायात्मको गुर्विः कुरुगोः सीमनस्थायास्यध्यासो वि
 ध्याकृतः यं प्रयापि पवित्राणि पंचमाव्यहवीषिचाचरुचि त्वं हरा धीति को नृ
 स्यादशुचितैतः हव्यामप्यनृपानात्रियं प्राप्य स भीतिं चाश्रुचि त्वं प्रयीत्याशुको
 न्यस्यादशुचितैतः पित्रोः किं शत्रुभार्यायाः व्यापिनोः श्रेष्ठो ध्रुवोः किमात्मनः किं
 संहृष्टमिति यो नावसिष्यते तस्मिन्कले वटे मेध्यतश्च निवे विषत्ततो अहोस्रभदं स्रभ
 संस्रस्यते वमुवं स्त्रियः चम्यासरुधिराशुमेरो मज्जास्थि संहतो विगम्य पपरम
 तो कमीता किमदेतप आयापिनोपसज्जोतास्त्रीसुखो गौमुचायं वितविषयो दुयस्यो
 गा न्ननः शुभ्रतिनान्यथा अदृष्टादसतो इवावप्रभाव उपजापते निःसंप्रदं नतः प्राणान्शाय
 निस्त्रिभुवनैः मस्मासगो न कर्तव्यः स्त्रीषु स्त्रीषु च वेदियः विदुषो चाप्यविश्रुतः पदमि
 विमुमादशो ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवं प्रयाप चर्यदेवः सनुवै शीलेकम
 यो विहाया आत्मानमात्मन्यवाप्स्यमीवै उपायमत नानविभूतो महुः जतो दुःसंगमुस्य राम

ज्यसंस्तु सज्जेत बुद्धिमान् संत एतच्छब्दं इति मनोव्यासंगमुक्तिभिः संतो न ये चामहि
 ताः प्रयोक्ता समदर्शनः निर्ममो निहंकारिर्निहं ह्यविष्यथ्यहाः तेषु निर्येमहाभाग
 महाभाग शुभं कथासंभवेति हिता नृणां सुखो प्रयुनत्यवृत्तो ये चर्यवतिगायेति स्तु
 मोदे निवादेताः मयराः श्रद्धधानाश्च भक्तिविंदिते मपि भक्तिस्त्ववतः साधो किमन्य
 वदसिष्यति मय्यंतेता गौवृत्त्यापाने दोषमवात्मनि यथोपश्रयमागच्छ भगवन्ते विभा
 वसं सीते भयतमप्येति साधनसंसेचनस्तथा निमय्यो नृज्जो घाते तमाज्ञो पृथमया
 गो शंते वृत्त्यविदः शांतानां देवाश्च मुजुतोः अत्र हि प्राणिनो प्राणा आत्रो नो शरण
 च हो धर्मे विज्ञेयानां प्रसस्यो घाक विभ्यते गौः संतो दिशंति च हृषिवहिरकैः समुहि
 तः देवतावां ववाः संते संत आत्माह मेव च चैत जेन तां प्येन मुवैषा लो क नि स्यः
 सुक्तसंगः यहीमेता न्मात्मामश्वचारुह ॥ इति श्रीभगवन्ते महाप्रणीत एकादश
 स्के धर्मभगवद्द्ववसंवादे प्रह्लादचरिते नोमसहस्रिणति मोधाय ॥ श्रीनृदवडवाच ॥
 ॥ क्रिययोगो समाचर्य भवदोषधनप्रभो यस्यान्वये पथावै तिसा चताः सचतर्वयः
 एनदंति मुनयैः मुहुर्निश्चयसंनृणानां यदो भगवान्वासा आवायो गिर्यः सतः
 निःसृजते मुखांभोजानपदाह भगवान्जः पुत्रेभ्योभ्युसुखेभ्यो देवैर्भगवानुवस

तद्देसर्ववर्णानामासमासांनसंमतेऽत्रेयसामुत्तमंमन्येस्त्रीशूद्राणांचमानहृतकमल
यत्रात्तकमेवंधत्रिमोचनं।भत्कायवातुःक्रायवदिविश्वेस्त्रेरयः॥।श्रीभावाचुवा
च॥।नह्यतोनेतपाप्यकर्मकाउष्यवोधव।सोत्तिसेवर्गापिष्ठाप्रिययावदनुपु
शः।कैटकस्तोत्रिकोमिश्रदृतिमन्निविधोमखः।त्रयाणामीसितेनैवविधिनामोसु
मर्चयेत्।पराश्रनिगमेनोक्तद्विजचैप्राप्यपूरुषः।पथापनेतमोभक्ताश्रुहयातत्रैव
धमेअर्वापोल्लेडितोप्रेवास्यैस्सददिचादिनाद्वेराभात्रियुक्तोर्वै।ष्वगुरुंमोममापया
पूर्वमानेबकुर्वीतधौतदंतो।सदयोउभयेयपिचक्षुः।नैर्ष्यदृढादिभिःसंध्याया
सदिकर्माणिचैदनावौदितानिमोपज्ञोतैः।कल्पयेत्सम्पका।संक्षयः।कर्मपाचनी
शेलाहोमप्रवीहले।ख्यातेप्याचसैकतामणौमपीमणिमपीप्रतिमाछवित्रीसृताः
चलाचलेतिद्विविधाप्रतिष्ठाजीवमेदि।उरासावाहनैः।स्थिरायामुधवर्चने
अश्वरायोविकल्पः।स्याल्लेडिलेउभवेद्वयः।स्तयनेचविलेष्ठापामन्यतपरिमाज्जतो
द्वयोःप्रसिद्धेर्मघाणः।प्रतिमादिष्वमापिनः।भक्त्यवयथाचुचैददिभावेनवेत्त
सि।लान्तेकराणप्रघमवोपामवतद्ववल्।उल्लेखविनमसोचन्।वागः।स्तुत
हविः।सर्ववाभहोणप्रहमलिवोतलितोदिभिः।शद्वयोयहंप्रहमेभक्तेनममचार्यपि।राम०

गंधोद्यपः।समनसोदीपोत्राधंचविंशुनः।मर्यप्यभक्तोपदत्तेनमेतोषायकृत्यतोभुवि
सिन्धतसेभाप्राकुरमैक।वितासनः।आसीनः।आगुदर्वविदवीषाचयसमुषः।कृत्या
संभूतन्यासामदवोषीयाणिनामज्जैर।कलशंश्रोत्राणीयेचयथावदयसाधयेत्।तद
द्विद्वयजनेद्व्याशापत्तानमेचवप्रोहृषात्रितीरापदि।खिखिद्विष्यसाधयेत्।याघ्रा
वमनीयार्थेऽस्मिपत्राणिदेशकः।द्वाराणीशीखीयागायत्र्यामिमैत्रयेतापिडे
वाघान्निसेसद्वहयप्रस्तापः।ममाश्रयीतीव्रकलाध्यायेनारतेसिद्धभावि।तपाम
भुतपापिदेव्याससेपुत्रतमपः।आवाद्यावोहिसुखाप्यन्यतांगमोप्रपुत्रयेत्।पापो
यस्यशाहेगादिनुपवानप्रकल्पयेत्।धर्मादिभिश्चनवभिः।कल्पदिचासनेममायु
मयदलेतत्रकणिकाकेशपुल्ले।उभाभ्यावदत्तेत्राभ्यामत्यंतभयसिद्धयोसुदग्नयाच
जन्मगचदासीषुधउहलानः।सुशसेकोक्तममाताश्रीवसोबाउपुत्रयेत्।नेदसुनदाम
उप्रचंदवेउमेवच।प्रहोवलंवलंचैवाकुमुदेनदेरागुदग्रीविनायक्यासेविषयते
नेगुरुसुपानु।खिखेस्यानेचमिसुरायनपुत्रयोश्रीचगादिभिः।धेउनीसीकपूरकु
मागुवाभितैः।सलिलेस्नापयेन्मत्रेनित्यदाविमचसति।छायाधमोनुचोक्तमहा
सविपयापोरुवेगापिसक्तेनसाम्नीराजनादिभिः।वल्गोपवीताभगापत्राभतयेनः

भा.प.
४८

अनंश्वरीतसमेममदुक्तीमांयथोचितं। पाद्यमाचमनायं च गंधं च धनसौत्ताना धूपदीपोप
 हायीति दयाव्ये श्रद्धा चैकः। गुडपापसमया। विशिष्टायाप्यमोदकानुसंयाचदधिसुपोश्र
 नेवेष्टे सति कल्पयेत्। अस्यागो नृदुनादशोदतधावोभिबेचने। अनाद्यगीतिन त्यागिपवोति
 सुदुताचहोविधिना विहिते कृतमेखवागत्रिवेदिप्रिः। अग्निमाधाय परतः समद्वेस
 पातिनोदितापोस्तायीययैर्दत्तं दद्याधाययाविधीश्रेत्तरापासाघसत्तीतिप्रोक्षाश्रो
 भाचयेत् मोत सज्जं वनदप्रस्थशोखवक्रगादोवृजेः। सस्यैतुमुजं शोते ययकिं नृकवाससै
 स्फुरकिरोटकटवैराष्टिपूत्रादाधं श्रीवसव च संभ्राजकोस भंवनमाविनमध्याधेन
 मयैदानशित्वविषाभिष्टतानि च। प्राच्याजभागावाघाशेदचाचाज्यतहोः। नृदुयाभ्युल
 मंत्रेणाघोडशवीवसानतः। धर्मी हि भोयथासायं मंत्रे स्तिष्ठ कृतं पुष्टैः। अयव्यायनम
 स्तुतयायै दम्योवलिहरेत्। मूलमंत्रं जपेवृत्तास्मत्काराधयात्मकादचाचमनसुष्टुष
 विष्टवस्तेनायकत्यपेर। मुखवासं सूरभिमजोवृत्ताघनथाहयेत्। उपायनगमसुतवृत्त
 नकम्पीमिनययनममचयाः श्रवणानभ्यएवने सुकुं चैत्तिगीकोभवेत्। तत्तवरात्
 योरातोः प्राकृतैरपि। अद्याप्रसीदभाचतिनिवंदेत देवरा। शिरोमस्तारयोः कचाव
 जभ्याचयथारप्रपत्रेयादिमापीपीते। अथप्रहारापातर। दत्तिशेषाभायदत्तीशियथाध

४८
राम०

यसादं उहासयेत्तदुद्यो ज्योतिर्न्योतिपितसुनः। अर्वादिमुयदायत्रश्रहायांतत्रवर्त्तये
 त। सर्वभूतेष्वात्मनि वसवीताहमवलिङ्गते। एवक्रियायागपायैः। एमाचैदिकतोत्रिके
 अद्याउभयतः सिधिमजो विदसभीगिते। मदकोसंप्रसिद्धाय मेदिरंकारयेदं यद्योघाना
 निर्यानिपुज्याश्रोत्सवात्प्रतान्। पूतादीनोप्रवाहाय महापर्वतलयाचलेत्तैत्रायरापुर
 ग्रामार। दचोभसाद्यामियात। प्रतिप्ययासाहोमोयं सयनउवनत्रय पूतादिनोवुसलोक
 त्रिभिर्मैसाप्यतामियातमेव निरप्येत्तरा। अत्रिपोतेन विदति। प्रक्रियोगंसलभते एवयय
 जयेत्तमा। यः घुदतापरे देतोहजैस्वरविप्रयोः। अत्रिं सतायते विदकवर्षीयामपुताये
 तं। कुनुसारयेदं तोभुमोदिनुरेवचाव्यारोभागिनः प्रत्यभयोमयसित्तफले। ॥ इति
 श्रीभागवते महाप्रणो एकदशस्कंधं भागवतद्वे संवादेष्टुषाधनविधिः सप्तविंशति
 मोधायः॥ ॥ श्रीभागवानुवाच॥ ॥ परश्वधावकमीगिनप्रसेसैत्राहयेत्। विश्वमेका
 त्रैकं मयनप्रकृत्यायुः प्रेराचायस्वभावकम्पीतिप्यमुसंजिनिंदति। सआमुष्य
 तेषायादसुसमिति वसतः। तेजसेदियायत्रेपि टल्लोनचैतनः। मापीपाप्रोतिपत्य
 तद्वत्रानाद्यदकपुमान्। किमउकिमभउवा। हैतद्यवक्तनः। किपरा। वाचोदितेतद्वत्तम
 नसाध्यातमेवोद्ययाप्रत्याहृयामासासुसेतोय्यर्षकारिणः। एवं देहादयोभावायुषे
 तयासुतोभयः। आत्मेवतदिरविष्टव्यन्यते सजतिप्रतः। शायते त्रतिविष्टात्माहयत

भा.प.
४

हरतीश्वरः तस्मान्न ह्यात्मनान्यस्मादयोभाचो निनृपितः ॥ निनृपितो यं विविधानिर्मलायातिनाम
 निरुदं गुणमयं विद्विन्न विधमायथा कृतं एतदिहानुप्रदुहितं तान विज्ञानं नैषु रण्य ॥ न निरं
 तिन चक्षोः तिलो के चरित्तिये वचना प्रपत्तौ नाउमानेना निगमेनात्मसंविद्य आघत वरसत्ता
 चानि सगो विचरेदिह ॥ श्री उद्वेकवाच ॥ ॥ नैवात्मनो न देहस्य सत्यं तिदं छेदस्य यो
 आनात्म छेदशो निशकष्यथा दुपलभ्यते आत्मा व्यपो गुणः सुहृद्व्यपेक्षोति रान्वतः ॥ श्री
 शिवहोत्रवरविदेहः कथ्यते सत्यं तिः श्री भगवानुवाच ॥ ॥ यावदेहं दिय प्राणोऽत्मनः स
 निकष्यो संसारफलवोक्ता वदयथोप्यविवेकिनः ॥ अर्थः ह्यविधमाने पिसंस्तिते निवर्त
 ते ॥ स्थायतो विषयानस्यास्वप्ने रथी ॥ मोयथा ॥ यथा रूपा प्रतिबुद्धस्य सुखा पोवद्वन रथी भूता स ए
 च प्रतिबुद्धस्य तच्च मोहा पक्ष न्यतो शोकहर्ष भय क्रोध लोभ मोह स्पृहायः ॥ अहंकारादय ए
 ते जन्म मृत्युश्चात्मनः ॥ देहं दिय प्राणानाभिमानो जीवांतरात्मा गुणो कर्म धर्तः ॥ स नैमह
 निरुदगीतः संसार आघावतिका तन्त्रः ॥ अमलमेतच्छुद्धं पुनर्यम नो वचः ॥ प्राणो शरीरकर्मता
 नासि नो शशनायाशितेन छिन्ना सुनिर्गो विचरत्यश्नुतानं विवेको निगम मत पश्च प्रत्यक्षमे ति
 द्यमथा उमानं ॥ आघतयोरध्यपदेव केवलकालश्च हेतुश्च तदेव मद्यो यथा हि राणं स कृतो ति
 रस्तान् यश्चान्व सर्वस्य शिरामय ध्यतदेव मद्यो यवहार्यमाणा ॥ नाना परे चोदहमेव्यत दहत विहा
 नमेतन्त्रियमध्यमो गुणान्त्रये काणा कार्यकर्म ॥ समचयेत धतिरैकतश्च येनैव उयेयातदेव स

१८
॥ १०

संनयस्युरस्ता इतयेन यश्चात्मा ध्येवत न व्यपदेशमात्रभूतं प्रसिद्धं वपरेणापघतदेव सस्यानद
 तिममनीषा अविधमानोप्यवभासते योवेकाकि कोराजससंस्थः ॥ बुद्धस्यैव्योतिरतो विभाति
 बुद्धो दिशायोक्तविकाचित्रं ॥ एवं स्पृहबुद्धा विवेकहेतु मिश्रायावदेन विशारदेन ॥ छिन्ना स सं
 देहमुपायमेत ॥ ध्यानं रं उद्यो बिलकामुक्ते भ्यः ॥ नात्मा वधः ॥ पाथि वमिन्द्रियाणि देवास्तु स्वीय
 जेले इतशः ॥ मनोत्रमात्रे विषयावसचमहं कृति खं चित्तिस्थी साम्यं ॥ समाहितैकः करणीरा
 त्ममि शारो भवेमस्य विविक्तधाम्नः ॥ विस्तिष्णमात्मेरुतकि उदघणा ॥ धारो रयेति विगतिरवः ॥
 ॥ यथानुभावापनला बुभुगुणो गीता गते वलं गुणो न संकृता ॥ तथा च संघे जसमायले हेतुमै
 संखहेतुमिः परं ॥ तथा पिसंराः परिचयेगीतीयो ॥ मुक्तो ह्यमाप्यचित्तुतावत ॥ मद्रुक्ति को भे
 दं न पावत रजो निरब्धे नमः कषायः ॥ पथामयो साधु चिकि ॥ सिनो नृणां पुनः पुनः संतुदतिश
 तेहन ॥ एवं मनोपकुक्षमपुक्षमं कुयो गिनं विध्वंसि सर्वं संगं ॥ कुयो गिनो ये विहतास्तो नये
 मनुष्यभूतो स्तैवशा एससैः ॥ तेषां कुनाभ्यासबालन नयोयं जैति पोतं तिननु कर्म तत्रै ॥ कर्
 निकर्म कथयेत जेनु ॥ केनाप्यसौ बोदित आनिपातान्न नतत्र विद्वानुप्रकृतो ह्यिजापि निवृ
 त्तं सखस्येवानुभवा ॥ तिष्ठति मासीनमृतवृजे तशायान्मुल्यतमहेतमत्रै ॥ धर्मावमन्यकि
 मपीह नामात्मानमात्मेत्यमतिनं वेदयदि श्रमसत्यसरिदि यार्थना नानुमानेन विनुद्यमन्या

नयन्यतेवस्तुतयामनीया। स्वप्रययोऽययनितेदध्यानापुर्व्वं। ॥ कर्मविषयमज्ञानमात्र
न्यविविक्तमंग निवर्ततेतत्तुनरी चयैवनादृष्टतेनापिविषयश्चात्मापथाहिमानोसदयोच
हृषाननोनिहयाननुसद्विधत्ते। एवंसमीचा निष्पत्तिसीमेतं न्यावमिश्रंयुतुषष्ट्युद्धे
एषः स्वयंज्योतिः जोप्रमयोमहाभुनिः। सकलावभातिः। एकोद्वितीयोववसंवितामोयेनेवि
तावागसवश्चरति। एतावानात्मसमोहोयद्विकल्पस्यैवलेआत्मनतेधमात्मानमवलेवो
नयद्यहि॥ पत्रामनकृतिभिर्मोक्षयचेवगामवाधिन। व्ययेनाप्ययवाहोयंयं डितमानिनोयो
गिनायकपोष्यपुजतः। कापडुछितेः उपसर्गविहयेततत्रापेविहितोविधिः। योगधारण
पाकाश्विदसनेधोरणाच्चित्तैः। तपोमंत्रोषधेकाश्विदयसर्गविनिर्देहेतः। कोश्विदसमानुष्ठा
नेननामसकीर्तनादिभिः। योगेश्वरपुत्रयावाहनादस्यमदानशनेः। केविदेहमिमंक्षीराः
कत्यं वधसिद्धिः। विधायंविविधोपायेरपीपुजतिमिदये। नहितकुशलादयेत राययासी
रूपार्थिकः। ओतेवस्तुचाछीरस्य कलयेवचनघ्ननेः। योगनिषेवतो निसंकापश्चैक
ल्पनामिपुनः। तादधात्रमतिमानः। योगसुखं जमराः। योगबर्षा मिमंयोगी विचरन्मदया
यः। नातार्येर्विहयेतनियुहः। स्वस्वानुसुः॥ ॥ इति श्रीभाषावतमहापुराणे एकदश
स्कंधे भगवदुहवसवादेष्टमाथी विमिशोषोष्ठा विसोध्यायः॥ ॥ श्रीउहववाच॥ ॥

सदृक्कपिमामरणेपोगवर्षामनात्मनः। पथोजसयुसमरसिध्येत। तत्रस्वजसावुतपाय
शः। पुपुडरीकात्तुदेजोतोयोतिनेमनः। विषीदेत्यसमाधानात्मनो नियहकरिता। ॥ अथात
श्रीनेदुदृष्टयशुंजहेसाः। सयेः। नरविदलोचना। स्वलेहविष्वेश्वरयोमकुर्मभिः। सत्मा
ययामीषिहितात्मानिनः। किंचिन्नमस्तुतवैतदसषवेधोघरोवेनयशरासुपदात्तसा
चयोरोव्यसहप्र्योः। स्वयमीश्वराणां श्रीमक्षिरीयनपीडितपादपीठः। तंचाखिलात्मर
चित्तेष्वमाश्रितानां। सवीथेदसकृतविद्विज्जेतकीनु। कोवामुज्जिमपि विस्मृतयेउ
नयेकिवा। चेन्नतवपादजोनुष्ठानः। नेवोपयेत्पविनिकपसवेशयुष्ठापुष्ठापिकृतम्
हेमुदः। स्यः। योतर्वहिसुनुप्रतामसुभेविधुचत्राचार्यवेज्ववस्वाच्चतिचतकि॥ ॥
श्रीशुकउवाच॥ ॥ हेतोपोतर्वहिलेत्प्रतामसुभेविधुचत्राचार्यवेज्ववस्वाच्चतिचतकि॥ ॥
येतकि॥ ॥ हेतोतेवरीषिष्यामिममधर्मनस्यमालातपातप्रदमाचरन्त्योमत्युजय
तिदुर्जयेकुर्यान्नाहीणि। कर्मणिमदर्थमनकेस्मरन्। मण्यर्थितमनश्चिन्तोमदमीषित
मनोरतिः। दिसन्नेराचामस्यंयर्ष्याचामस्यंस्वाताकायेहीनरत्यादिमहाहाजविभू
तिभिः। मामेवसर्वभूतेषुवहिरतयाहते। दत्तेचात्मनिचोत्तमान्ययास्यममलाशयः। न
तिसर्वाणिभूतानिमडावेनमहाधुनेसभाजयन्ममानोहेतेवेवसमाश्रितः। वासो

यद्युसेनेन वृत्तापके स्फुलिंगको अत्राये कृत्वे विवृत्तसमं मदत्तात्तोमनः नो ह्यभीज्ञं मयै
 वेपुसो भावयतो विराताच्छासपातिरघुरासाहंकारो विवेति हि विमन्यस्य पमानस्य चान
 दशो व्रीडां वदेहि कीं प्रणवे उ उ व ड् मा वा प्र च ड् ल गो र व रे या व सर्व धु भू ते धु म ड् वी नो पय
 न्यते ता वदे व सु या सी त वा ग म ना कार्ज न्मभिः ॥ सर्वं ब्रह्मण कृतं त्वविधमात्ममनीषया ॥
 परिपश्यन्नुपरमेस्वरीतो मुक्त स सप्तः अपहिसर्वं कल्याणी स धीवी नो मतो नम दुःखः स
 र्वं भूतेषु मनोवाकाशकर्मभिः ॥ न त्थोपक्रमो दे सोमदस्यो हृद्यानि पिमया व्यवसितः सम्प
 क्तिधुराचाद नाशिवः ॥ यो यो म विपते धर्मः कल्पते तेः फ लाश्च चेतः त रा पा सो ति र्यः
 स्यादुपादे रिय सत्त्वम ॥ एषा बुद्धिमतो बुद्धिर्मनीषा वमनीषि नो य सत्यमन्तो नेह मर्यो
 श्रोति साम्ने एष ते भिहितः कस्या बुद्ध्या दध्यसे ग्रहः समास व्यास विधि ना रे वा ना स वि
 उर्गमन्मभीज्ञा सैन ग रिते ज्ञाने विस्पष्ट उक्ति मरुत द्विहापमुच्येत उ उ यो न च सप्त
 यः ॥ स विविक्ते तव प्रश्नं मये तद विधापय न सनातनं वृत्तान्द्वयं वृत्ताक्षिगच्छति ॥
 ध्यानममभक्त्युत्स प्रदया स्य क लेतया हं वृत्तदा पद्यद राग्यात्मान मात्मना प्य एत
 यमधीवीत य विनये प्राम्दु विा स प्ये वा हं हूमी ज्ञानदीपे न देरी यना धृत ए द्वपा निरूप
 यः ॥ अत्रात्पात्रः ॥ मयि भक्ति पद्यैः ॥ कुर्वीत कुर्वीत न कर्मा भिन्ने सव ध्यते ॥ अख्य हव च

या वृत्तसत्त्वे स मुपधारितं अपिते विगतो मेहः शोक आसौ मनोमवपत्तच वाक्पात्रमेदेव ग
 तो मो हो ह्यपायकः कृत कृतो स्य हेतो मो भ क्तु रा प वारि धेती भगवान् नैत त्वया दो भि क
 यनी त्त्रिका य शत य च अश्रु सुषो भ क्त्या यद विनीता सुरी य तो ॥ एते दोषो विही ना पत्र स
 रणा य प्रिया य व मा ध वे शु च ये वृत्तान् भक्तिः ॥ अष्टादश विनीता ॥ नैते द्विजा य जिज्ञासा ता
 तव्य मि वशिष्यते ॥ पी चा पी य म म म ज्ञे या त ये ना च गिष्यते ॥ ज्ञाने क म्मी ति योगे च यो ज्ञे
 या रे उ धा र यो पा वा न यो न्ग ता ता त ता स्ते ह य त्त्वं विधः ॥ मत्तो य रा स क्त स म स्र क्त्वा नि
 वेदि ना त्मा चि चि की र्षितो मो त रा म्भ त्त्वं प्रति पद्य मा नो म या त्म म्पा य क त्य तै वै ॥
 श्री मु क ड वा च ॥ ॥ स एव मा द र्शित यो ग मा गं स्तु दो न्म म्भो क वे ची नि श म्प व ह्म ज
 विः प्रीत्यु र हृद क ठे न किं चिद्वे शु प रि स्ता न्दः ॥ विष्णु म्भिते पा रा या व द तां वि च री ता
 ग ज न् व क्तु म न्य म न ॥ कृतो ज तिः प्रा ह प ड् प्र वो रे शो पां स्य क्त वृत्ता ता विद ॥ ॥ श्री
 उ ह व न् वा च ॥ ॥ विदु वि तो मो ह म ह ध का रो य आ श्रितो मे त व स न्नि धा ना त वि भा वे
 सोः कि नु समी प ग म्भ्य शी त त मो भी प्र प्र वे र न्पा द्मा त्प त्प र्थितो मे भ व ता नु के पि ता म्भ
 न्या य वि ज्ञान म पः प्र दी पः ॥ दि वा क्त त न स व या द म ल का न्त्ता मी पा छ री त्व दी पा व
 कः ॥ अवे म्भ्य मे स द वः ॥ अ ह या शो द ह र्द वे ह्म ध क सा च ते ॥ प्र सा रि तः स धि वि ह न् य

मिमत्तानां वीरणाद सचेतसां कृत्स्नमाया विमदा नां संपर्कः सुप्रदानमृतापुष्पः जोष
संख्याः वेलाया माततापिनः धनुर्मिथुमिर्मलैर्गदिभिः क्षोभैर्विभिः पतेत्यनकै
शुक्लजरादिभिः खरोष्ठु गोभिर्महिवैर्न ररपिभिः समेत्याश्रतरे श्रुतमदायहं चर
दिविद्विद्यावने प्रफलेसौवो पुष्पि ७ पुष्पाव कुर भोजा वनि उदसाय को सुभद्रसे
श्रीमन्तिता सदाशुतागदौ स मित्रास्यो समीपुः ॥ अत्र वयवै नृपुष्टा लुकादयः स
हस्रजित छततिद्रोमुष्याः ॥ अत्रान्यमासा घमस धकारि ता जे पुमु कुद न विमोदि
ता ॥ यशः दाशाहं वल्लिध क भोज सा चत ॥ मधुबुदामा दुःख सैन्यः ॥ विमज्जना कुनुरा
कुंतप्य मिथ्य सुजुः ॥ सविष्टा सोहदं पुत्रा न्न पुच्यन पिच मिभी च मिश्र स्त्री
घदौ दित्र पिच मातुले मित्राणि मित्रैः सह दः सह डिः राजी स्वहं वात पय वमदाः ॥ श
र सुदीपमाने शुभन्यमाने सुध च सः ॥ शक्रोष्णीयमाने सुमुदि मित्रं चोयकाः ॥ ता वर
कल्याण भवत पयिषा सुदिना ॥ ताः जघ्नुर्विधस्ते कृष्णन वार्यमाता सते वत प्रत्यनी
कं मन्यमाना ॥ वसभद्रं वमोहितं हं तुं कत धियो राजन ॥ आपन्ना आततापिनः ॥ अथ
तावपि स नृवानुधम्य कुरु नंदन परका सुष्ठि पवित्रं तौ जघ्नयुर्विबलशापो मस
घना न कृत्स्नमायाह तास्मिन् ह क्राधः ॥ हयनिपेवै नवो ग्रियेया च न ॥ एवेन विषुसं विषुकं राम०

तेषु चेषु केशवः ॥ अत्रातिरिक्तो मुजोभाद तिमेने वशो वित ॥ रामः समुद्रवलायो योगमास्तु
परी उषेत स्यात्ताजलो क मातु धे सजो ॥ तात्मानमात्मनि ॥ रामनियो रामालो क भगव
न देव की सतः ॥ निषसा र धरो यस्तु ॥ श्रीमासा घ विषले विभ्रव सुभुं जे नृपै भ्राजि
प्रभया श्रुपा शिरो विति मित्रा दुर्दं विभ्रमद वपावकः ॥ श्रीव सोकं घनपा मीत महाकु
वच स को शोया व युग्मेन परी वीतं स मंगलं ॥ स्वदस्मिन् वक्रा जं नीलकुत लमडित ॥
पुडरी को विपमा स स्फुर-मकरं कुडलं कथि स च वृत्त सत्र किरीटकर को गदेः हा नुपुड
मिने ॥ जेन धिया जिते वनमालायरीतां गं भ्रिमदित्रिं ता पुधैः ॥ कृचोरो दक्षिणे पादम
सी नरैक ता मुगो मुदाला वशो बोयः ॥ खंड कते लुच को जनिः ॥ ध्याध्याका एचरो विद्याध
र गाल कयाः ॥ चतुर्भुजं पुन खंड द्वा स्फुक्त किलिषः ॥ भीतः पयात शिषा पादयोर सुय
द्विषः ॥ अत्रातं कतं मिदपापिन स ध सुदना स तु मेहं सिया पय्य उत्र मश्रो कमेन प्रपया
तु सारो न ॥ अत्र न धातना शकवरे ति ध्यते विज्ञाः ॥ माघा साधु कत प्रभो ॥ तमाश
न हि वैकुण्ठपाया ॥ एतु च कयथा पुनरहं च वेन कपो सदति क्रमे यथात्मयोगा चितन
विदुर्विदो ॥ उत यो ध्यत नयापत यो गिरो वच मोपया जित दृष्ट पतते दजः ॥ किं घ
न वयम स हत पो ग्यामः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ माभेन च मुनि च काम एव हतो हि

१०
 प्रायश्चित्तं मरुतातः चारिस्तु कतिनां परं। इत्यादिष्टो भगवता कृत्तेन सरीरिणा त्रिप
 रिक्म्यते न द्या विमानेन दिव्यं यो। इत्युक्तं कृष्णपदवीमचिष्ठं त्रिधाम्यतो॥ वापुं तु लस
 कामोदमा प्राप्नुवन्त्येव॥ तंतत्रतिमधु निपायुर्धैर्यं तत्त्वश्च त्रुमुलेकतकेतने यति। श्री
 रस्तु तात्मानि पातपादपोर्यादवस्तु सचाद्यलोचन॥ अथ यत्तत्तेवृणा तु जे
 प्रोदधिः प्रनद्यातमसि प्रविष्टा दिशो न जानन स भव शोति पथा नि शाया मुदु प्रन के। इ
 त्रिपु वति सत्तैर्यो गउरु सोरुन॥ मयमस्य पात गजे दुसाव्य धुन नुदी सितः॥ तम व्रा
 न निष्ठा नि विष्णु प्रहरा नि वृत्ति नाति विस्मिता त्माने सता माह न जा देन ग्राह्य वती
 नो नो निधने मियः संकषराय निरीरां वेक यो चरि मृदशो। हार का पां वन हरे।
 गाव दिशश्च वेधु रिः॥ मया तत्क्रोप दुपुरं॥ समुदः स्वा विषयि। स्व स्व परि प्रहम
 रा रा पति रो वनः॥ अर्जुने न विताः सवै इ इ प्रकृ॥ मिष्यया चें उ म ह म् स्तु। पतान
 निष्ठ उ ये चक॥ म आ पा वना मे ता विज्ञा पो यश मे वन रत्युक्तं परि ज्ञाप्य न म कृत्य
 नः॥ ते रा दृष्टी स्तया ध्या म दमी नाः प्रययो यु रि॥ ॥ इति श्री भागवते महा उरा तो का
 दश स्कंधो माले ये कृतं च यत्रिशतमोऽध्यायः॥ ॥ श्रीशुक उवाच॥ ॥ अथ तत्रा म दृष्टी
 भवा नाव स भवः॥ महेद प्रमुखा देवा तु नयः स प्रनेश्चराः पितरः सिद्धांधर्षा विद्याधरा राम

महोयगाः नाराय च सृष्टी प्रकिं नरा रा सोहि जाः। इत्युक्तं मा भगवतो निरीरां पर यो
 न्द काः॥ गाय तश्च ग्राते शोरेः कमी ति जन्म चा वस्तुः पुष्य वर्षा ति विमाना वि
 वं चि निर्नमः। कुर्वतः सेकु लेरा ज न भर्त्री पर मया पुताः॥ मगा वान पिता महती स विभु
 रा तम नो विभुः॥ सेजो ज्ञा तम नि वा त्मानं पद्म नेत्रे न्यमी लय ना लोका मि रा मो श्रुत नुः॥ धार
 रा ध्यान मग ले पो ग धार रा आ ये ध्म दग्ध धमा विश श्रु के दि वि दे उ भयाने उ ये
 उ म न स श्वर वा ता स ये धर्मी ध्मिर्ममः॥ कीर्त्ति श्रु श्रु ता जे पयः दे वा द यो वृत्त सु व्या
 नि वि शो ते ध्म म निः॥ अ वि ता ता नि कुल द द म्भु श्वा नि वि मि ताः॥ सो दा मि न्या य या
 यो यो या ता दि च धर्म उ ले ग ति ने त स ते म र्यो स्त या क स्य द वे तैः वृत्त उ द्वा र प ले त
 दृष्टा यो गा ग ति हे नः॥ वि स्मि ता स्ती प्र शे से तः स्वै स्व लो के य पु स्त रा ग ज न प्र ख्य त नु म
 जन ता प्य हा म या वि दे व न म हि य श न द स्य स्या त मे न द म नु वि श प वि दे त वा ते त
 त्य चा त्म म हि सो प जः स आ सी म र्से न यो रु स्त तं प म लो व नी ते चे वा न य उ रा दः प म
 वि द धुं। नि गे त को त क म यी स्म रा व नी शः॥ वि स्त्रा के श्रान य म नु ग ये म दे हे त था प्य
 शी यो स्ति ति से भ वा य्य ये य न्य हे त य द शो य श क्रि ध ने त न ग ता उ व य च श धि ते म न्य
 न विं श्य ग ति प्र दर्श य न। प स्तो प्रा ज नु छो प कृ स्ते स्य पर वि प नी प्र य त की र्त्त वे ड त्ता

भा. ए.
५५

नाममेवाप्रोपुत्तमं विव्युतः कथयामास निधने वस्त्रिनिं कससोन्त्यातं छुचेद्वयाज
नाः शोक विमर्शिताः तत्र स्मरति ताजगमुः कसविशेषा विद्वत्ताः यस्मिन् शोकेपत्र
ज्ञातयोचुत आननं देवकीये दिवा विवदा उकीहानकामेत्य वसदेवोयसेनयोः प्रति
त्वाचनता वात्प्रेर्न धिचत रुद्रवस्त्रवस्तथास्तौ कसयमावययतः शोकात्नीवि
विजकुः स्मृतिः प्राणोन्विजकुस्तत्र भावद्विहातुराः पुष्पपुष्पपती ध्यानचितामाकु
उकुः स्त्रियः रामपत्न्यस्तदेदमुष्पः साग्निमाविशत् वसदेवपत्न्यजहात्र प्रकम्पा
दीहरेः श्रुवाः कसपय्यो विशत्राग्निः किरापाघास्तदीत्यकाः अन्तः प्रेमसः
सख्युः कसप्यविहनुः आत्मानं सोलया मासकस्मातिः सदृक्किमिः बंधुनां नष्ट
गोत्राणां अन्तः शः पणायै कीदृता न्मुकाष्टामासयथा वदत्यप्येषाः द्वाकोहदि
यात्पक्रोसमुद्गोसावपत्ततात् चर्जपिचामहाराजश्रीमद्गावदानं निर्यसेनिहि
स्तत्रभाः वानधुसदनः स्मृचाशेषास्तमहरेः सर्वमंगलमंगले श्रीवालवधानादाय
तसेधानधनेतयः ॥ २९ ॥ प्रकृष्टमावेशः वस्त्रेत्रीध्रुवेवयत् ॥ मुचास्तद्वधराजना
नुनान्निपितामहाः ॥ चोउवेशधरं कंचाजमुः सर्वमहायथी ॥ यस्तदेवदेव्यचिन्तक
मो गितनवका कीर्तयेद्यद्वयामर्त्यः सर्वपापं प्रमुच्यते ॥ इहोदरे मेगावतोऽरुचिरवतो

भा. ए.
५६

रवीर्यीरावास्तवितानि चरंतमादिः अन्यत्र चेद्वयुजाभिग्यान्मुष्मोमक्तिंपराय
महं सगती लभेत ॥ ॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे एकदशस्कंधे सौशलेनाम एकवि
शत्रेयोध्यायः ॥ समाप्तोयमेकादशस्कंधः ॥ ॥ शुभमस्तु ॥ ॥ सेवत १८०६
॥ मयैवेसाध्यकस्तदुतिपायो योयीसीषाः काशीमध्ये ॥ ॥ रामकृष्णरामकृष्ण
॥ आपोधिभाजवनरे द्वादश १९ स्कंद निषेधे ॥ ॥ ॥

॥॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

१. नादापेक्षया शब्दो

२. नादादपेक्षया शब्दो

३. नादादपेक्षया शब्दो

४. नादादपेक्षया शब्दो

५. नादादपेक्षया शब्दो

